

**ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ**

PANTEION UNIVERSITY OF SOCIAL AND POLITICAL SCIENCES

ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

<<ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ>>

ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ : ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

**Πάντειον
Πανεπιστήμιο
Κοινωνικών & Πολιτικών Επιστημών**

**Η διαμάχη ΗΠΑ – Ιράν μέσα από τους χαρακτήρες της
επαγγελματικής πάλης (professional wrestling - WWF)**

ΟΝΟΜΑ ΦΟΙΤΗΤΗ : ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΙΚΡΟΥΔΗΣ

A.M : 1124M014

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΚΑΤΣΑΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Αθήνα 2026

Διμελής Επιτροπή :

Κατσάπης Κωνσταντίνος, Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας, Πάντειο
Πανεπιστήμιο

Παπαδημητρίου Δέσποινα, Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας, Πάντειο
Πανεπιστήμιο

Copyright © Μικρούδης Κεμπεράς Δημήτριος, 2026

All rights reserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας εργασίας, εξ
ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό.

Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή με σκοπό μη κερδοσκοπικό,
εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης με προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης
και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της εργασίας
για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα. Η έγκριση της
εργασίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν
δηλώνει αποδοχή των γνώμων του συγγραφέα.

‘ Life is fake, Wrestling is real ‘
Στον Αληθινό Αμερικάνο A.Z

Περιεχόμενα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	5
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	6
Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ ΣΑΝ ΜΟΡΦΗ ΤΕΧΝΗΣ	10
ΑΠΑΡΧΕΣ PRO WRESTLING	10
Η ΚΡΥΦΗ ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ PRO WRESTLING.....	15
FACES ΚΑΙ HEELS	18
ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΜΕΝΟ; ΝΑΙ !.....	23
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ	28
ΙΡΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ	28
ΟΙ ΗΠΑ ΣΤΑ 80s.....	34
ΣΤΟ ΡΙΝΓΚ.....	40
HUSSEIN THE GREAT ARAB.....	40
IRON SHEIK	44
ΧΑΛΚ ΧΟΓΚΑΝ.....	50
ΑΝΑΛΥΣΗ.....	55
ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ	55
ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΗ.....	60
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	65
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	68
ΑΡΘΡΑ	70
ΠΗΓΕΣ	70
ΔΙΚΤΥΟΓΡΑΦΙΑ	71

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα διπλωματική εργασία αποτελεί μια έρευνα πολιτισμικής ιστορίας και αφορά το τηλεοπτικό (και μη) θέαμα που ονομάζεται επαγγελματική πάλη (professional wrestling) και την απεικόνιση της διαμάχης Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, μέσα από τους χαρακτήρες που αποτέλεσαν τις βασικές ενσαρκώσεις των δυο χωρών, κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1980. Στόχος της έρευνας είναι να αποδείξει ότι η επαγγελματική πάλη ως μορφή τέχνης, μέσα από τους χαρακτήρες του Hulk Hogan και του The Iron Sheikh, απεικονίζει τις δυο χώρες, όσο το ρινγκ αποτελεί έναν χώρο συμβολικής εκδίκησης. Για την εκπόνηση της διπλωματικής χρησιμοποιήθηκαν περιοδικά της εποχής και βίντεο του WWF, τίτλοι και άρθρα σχετικά με την επαγγελματική πάλη και τα ιστορικά γεγονότα της περιόδου. Τα συμπεράσματα της έρευνας είναι ότι η επαγγελματική πάλη είναι ένα θέαμα που αν και σκηνοθετημένο, βιώνεται ως αληθινό από τον θεατή, ότι οι δυο παλαιστές αποτελούν σατιρικές ενσαρκώσεις των δυο χωρών και ότι ο χαρακτήρας του Χαλκ Χόγκαν αποτελεί μια συμβολική αναγέννηση της πληγωμένης αμερικανικής ψυχολογίας, όπως αυτή διαμορφώθηκε στην δεκαετία του 1970. Η εργασία προσπαθεί να φωτίσει μια πτυχή ενός τηλεοπτικού θεάματος που αν και υπήρξε εξαιρετικά δημοφιλές στο κοινό, δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο ιστοριογραφικής έρευνας.

Λέξεις κλειδιά : professional wrestling, Hulk Hogan, The Iron sheikh, WWF, TV

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η παρούσα διπλωματική εργασία ασχολείται με την απεικόνιση της διαμάχης Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, μέσα από την επαγγελματική πάλη (professional wrestling) και συγκεκριμένα τους χαρακτήρες Hulk Hogan και The Iron Sheikh και την μεταξύ τους διαμάχη τον Ιανουάριο του 1984, πέντε χρόνια μετά την επίσημη έναρξη της Ιρανικής Επανάστασης. Υποστηρίζω ότι το professional wrestling είναι ένα πεδίο που αφορά ναί μεν την ψυχαγωγία, αλλά τα όσα συμβαίνουν βιώνονται ως αληθινά από τον θεατή και ως εκ τούτου αποτέλεσε μια συμβολική εκδίκηση για τις ΗΠΑ απέναντι στην Ισλαμική Δημοκρατία. Ακόμη υποστηρίζω, ότι αυτή παρωδημένα ενσαρκώνεται από τον χαρακτήρα του The Iron Sheikh. Τέλος, ότι ο Χαλκ Χόγκαν ενσαρκώνει την ανάγκη για πολιτισμική, πνευματική και πολεμική υπεροχή των ΗΠΑ έναντι των αντιπάλων της και αποτελεί προϊόν της καταρρακωμένης αμερικανικής ψυχολογίας, όπως αυτή διαμορφώθηκε μετά τις διπλωματικές και στρατιωτικές αποτυχίες της δεκαετίας του 1970 και 1980.

Το υλικό από το οποίο αντλήθηκαν οι πληροφορίες για την παρούσα εργασία είναι τα ψηφιοποιημένα περιοδικά professional wrestling της δεκαετίας του 1980 (Sports Review Wrestling, Inside Wrestling Magazine, Wrestling Today, Pro Wrestling Illustrated κ.α)¹, βίντεο και συνεντεύξεις από το WWE Network και το διαδίκτυο και τίτλοι σχετικά με το professional wrestling, όπως το *Professional Wrestling Sport and Spectacle* της Sharon Mazer, το *Performance and Professional Wrestling* των B. Chow, E. Laine, C. Warden κ.α. Για την ιστορική πλαισίωση της έρευνας χρησιμοποιήθηκαν τίτλοι σχετικά με την ιστορία του Ψυχρού Πολέμου, της Ιρανικής Επανάστασης και της διακυβέρνησης του Προέδρου Ρόναλντ Ρίγκαν.

Κρίνεται απαραίτητο να αναφερθεί, μια συνοπτική ιστορία της επαγγελματικής πάλης, ο τρόπος με τον οποίον αυτό το προϊόν θεάματος παρουσιάζεται στους θεατές, καθώς και η ανάλυση της απεικόνισης της ηθικής της επαγγελματικής πάλης, η οποία σύμφωνα και με πολλούς μελετητές αποτελεί το κύριο ζητούμενο της δραματουργίας της. Επιπλέον για την κατανόηση των ιστορικών συνθηκών των όσων εξετάζονται σε αυτήν την εργασία,

¹ Συνηθίζεται στα περιοδικά επαγγελματικής πάλης να μην αναγράφεται το τεύχος, αλλά ο μήνας και το έτος της κυκλοφορίας, συνεπώς και εδώ παραπέμπονται αντίστοιχα.

ακολουθεί μια περιγραφή των γεγονότων της Ιρανικής Επανάστασης και των επακόλουθών της και της διακυβέρνησης Ρίγκαν Τέλος, η περιγραφή των δυο ανταγωνιστών, του Χαλκ Χόγκαν και του Iron Sheikh και η ανάλυση τους μέσα από το πρίσμα της ηθικής του professional wrestling και της αμερικανικής κοινωνίας.

Η διαμάχη ΗΠΑ και Ισλαμικής Δημοκρατίας αποτελεί βασικό σημείο στις μυθολογίες των δυο κρατών και οι σχέσεις τους είναι εχθρικές από την Ιρανική Επανάσταση και έπειτα. Η βραβευμένη με Όσκαρ ταινία Argo (2012) είναι η δημοφιλέστερη ταινία που σχετίζεται με τα γεγονότα εκείνης της εποχής και πραγματεύεται την διάσωση έξι Αμερικάνων διπλωματών κατά την περίοδο της κρίσης των ομήρων. Ο Iron Sheikh αποτέλεσε έναν από τους εμβληματικότερους <<κακούς>> της επαγγελματικής πάλης. Η επιτυχία τόσο του Argo, όσο και του Iron Sheikh δεν είναι τυχαία, αλλά αποτέλεσμα των βαθιών και διαχρονικών τραυμάτων που έχει αφήσει αυτή η εμπειρία στην αμερικανική κοινωνία.

Γιατί όμως είναι σημαντική και άξια ενασχόλησης η ιστορία του professional wrestling ; Η ερώτηση θα μπορούσε να μεταφραστεί ως : γιατί είναι σημαντική η ιστορία της τηλεόρασης ; Το professional wrestling κατά την δεκαετία του '80 αποτέλεσε κατά βάση ένα τηλεοπτικό προϊόν. Αποτελεί το ίδιο ένα προϊόν ποπ κουλτούρας και δραματουργίας, όπως για παράδειγμα οι ταινίες του Χόλιγουντ. Ωστόσο το φανταχτερό Χόλιγουντ με τις παραγωγές πολλών εκατομμυρίων είναι ένας αφ' υψηλού κριτής, σε αντίθεση με την επαγγελματική πάλη που αφενός η παραγωγή του θεάματος είναι σε μεγάλο βαθμό αυτοσχεδιαστική και ταπεινότερη (σε καμία περίπτωση ωστόσο, λιγότερο ικανή να μεταδώσει τα μηνύματα που θέλει), αφετέρου απευθύνεται στα κατώτερα οικονομικά και πολιτισμικά στρώματα της αμερικανικής κοινωνίας και υποτιμάται από τις κυρίαρχες μορφές τέχνης και τους φορείς της, αλλά και από την ακαδημία. Με τον ίδιο τρόπο που είναι σημαντικές οι ταινίες ή οι τηλεοπτικές σειρές, έτσι και οι αγώνες πάλης αποτελούν προϊόντα δραματουργίας και μια δραματουργία που απευθύνεται στην αμερικανική εργατική τάξη την επηρεάζει και επηρεάζεται από αυτήν. Τα όσα συμβαίνουν στο ρινγκ, στον τετραγωνισμένο κύκλο, επιβάλλονται από τα πάνω, από τους φορείς που τα διοργανώνουν και αντικατοπτρίζουν λίγο ή πολύ το αίσθημα που αυτοί πιστεύουν ότι πρέπει να έχει ο λαός. Η διαφορά με τις ταινίες του Χόλιγουντ έγκειται στο ότι στις

ταινίες μετά από μιάμιση ή δυο ώρες, ο κακός θα ηττηθεί και το καλό πάντα θα κερδίζει. Και στην επαγγελματική πάλη εν τέλει θα συμβεί το ίδιο, θα επέλθει η κάθαρση και η απόδοση δικαιοσύνης, όπως θα εξηγήσουμε αργότερα. Ωστόσο μπορεί να χρειαστούν βδομάδες ή και μήνες και το πέρας του τηλεοπτικού επεισοδίου μπορεί να βρίσκει τον κακό νικητή. Έτσι δίνεται η δυνατότητα για μια πιο μακροπρόθεσμη δραματολογία.

Επιπλέον κατά τη δεκαετία του 1980 η δημοφιλία του professional wrestling εκτοξεύεται. Οι πολλές και διάφορες εταιρίες που κατά πολιτείες δραστηριοποιούνται, αντικαθίστανται από το συνεχώς επεκτεινόμενο WWF (World Wrestling Federation) (νυν WWE- World Wrestling Entertainment), το οποίο αν και στην αρχή δραστηριοποιείτο στις Βορειοανατολικές Πολιτείες, εν τέλει κατέστησε το προϊόν μονοπώλιό του. Η παρούσα έρευνα θα ασχοληθεί με τα έργα της συγκεκριμένης εταιρείας, η οποία μέσα από την διοίκηση του ιδιοφυσού αλλά και αμφιλεγόμενου επιχειρηματία Vince McMahon, διέλυσε τον ανταγωνισμό και μέχρι σήμερα κατέχει την μερίδα του λέοντος στο pro wrestling κοινό. Μεγάλη συνεισφορά στην δημοφιλία του θεάματος στα 80s είχε και ο υπέρτατος σταρ της εποχής, ο Χαλκ Χόγκαν. Ενδεικτικά, επεισόδια του WWF προβάλλονταν σε τηλεοπτικές ώρες αιχμής, κατέγραφαν τηλεθέσεις εκατομμυρίων και δεκάδες χιλιάδες θεατές συνέρρεαν και γέμιζαν τις αρένες των αγώνων, με αποκορύφωμα το 1987 στην μεγαλύτερη ετήσια διοργάνωση, την Wrestlemania III στο Pontiac Silverdome του Michigan στην οποία παρευρέθηκαν 93.000 θεατές.

Παρότι συχνά παραβλέπεται και υποτιμάται σαν προϊόν, η επαγγελματική πάλη είναι ένα παραδοσιακό αμερικανικό θέαμα και σημαντική πτυχή της ιστορίας της αμερικανικής τηλεόρασης, ειδικά από την δεκαετία του 1980 έως αυτή του 2000. Τα γεγονότα τα οποία εξετάζουμε είχαν τεράστιο αντίκτυπο στην αμερικανική κοινή μνήμη και αυτό αποτυπώνεται στην υποψήφια για Όσκαρ ταινία Ο Παλαιστής (2009), η οποία είναι βαθιά εμπνευσμένη από την κόντρα Χόγκαν – Σεΐχη και αποτελεί εξαιρετική απεικόνιση της γοητείας αλλά και του σκότους που περιβάλλει το professional wrestling. Ο πρωταγωνιστής Mickey Rourke θυμίζει σε μεγάλο βαθμό τον Χαλκ, ενώ για τον αντίπαλο-νέμεση με το όνομα Αγιατολάχ η απαρίθμηση ομοιοτήτων περιττεύει.

Όταν ξεκίνησε η συγγραφή αυτής της διπλωματικής εργασίας ο Χάλκ Χόγκαν βρισκόταν ακόμη εν ζωή και οι σχέσεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν αν και όχι ιδανικές, ήταν σταθεροποιημένες. Με την εκλογή του Προέδρου Ντόναλντ Τραμπ, η ένταση στις σχέσεις τους κλιμακώθηκε, μεσολάβησε ένας σύντομος πόλεμος μεταξύ Ιράν και Ισραήλ, οι Ηνωμένες Πολιτείες απείλησαν με πυραύλους ιρανικές πυρηνικές εγκαταστάσεις τον Ιούνιο του 2025 και μέχρι σήμερα η κατάσταση μοιάζει έκρυθμη και απειλητική. Πάνω από 40 χρόνια αργότερα από τα γεγονότα που εξετάζει η εργασία, ΗΠΑ και Ιράν μοιάζουν έτοιμοι για έναν νέο γύρο. Παρεμπιπτόντως ο Πρόεδρος Τραμπ είναι μεγάλος οπαδός του professional wrestling και σαν επιχειρηματίας ακόμα, ουκ ολίγες φορές έχει κάνει την εμφάνιση του στο ρινγκ και έχει συμμετάσχει σε ιστορίες (storylines) του WWE. Η Linda McMahon, σύζυγος και συνεργάτης του πρώην προέδρου της εταιρείας Vince McMahon, έχει χρηματίσει Υπουργός Παιδείας της κυβέρνησης Τραμπ, ενώ ο νυν πρόεδρος του WWE και σύζυγος της κόρης τους, Paul Levesque (Triple H) έχει συνοδέψει τον Πρόεδρο, ο οποίος τον αποκάλεσε φίλο του εδώ και πολλά χρόνια, σε διάγγελμα του σχετικά με την επαναφορά των τεστ φυσικής κατάστασης στα αμερικανικά σχολεία τον Αύγουστο του 2025. Αν επιτρέπεται ένα σύντομο σχόλιο πολιτικής φύσεως στον πρόλογο αυτής της εργασίας, είναι πως σίγουρα η ρητορική του αμερικανού Προέδρου είναι επηρεασμένη από τους χαρακτήρες του professional wrestling.

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ ΣΑΝ ΜΟΡΦΗ ΤΕΧΝΗΣ

ΑΠΑΡΧΕΣ PRO WRESTLING

Η λέξη wrestling στα ελληνικά μεταφράζεται Πάλη. Η πάλη είναι άθλημα που προέρχεται από την αρχαιότητα και το μοναδικό άθλημα που αναφέρεται στην Βίβλο (Γένεσις 30:8). Στη σημερινή εποχή χωρίζεται κατά βάση σε ελληνορωμαϊκή και ελευθέρα πάλη, αγωνίσματα που μετέχουν και στους Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά και στην πάλη υποταγής (submission grappling). Συνεπώς θα ήταν δόκιμο, στα πλαίσια του αθλήματος και της επιτυχίας ορισμένων αθλητών σε αυτό, να υπάρχουν ασκούμενοι που να ονομάζονται παλαιστές (wrestlers) και σε ένα υψηλότερο επίπεδο, επαγγελματίες παλαιστές (professional wrestlers). Ωστόσο με τον όρο professional wrestling και wrestler, εννοείται κάτι εντελώς διαφορετικό από το παραδοσιακό άθλημα της πάλης. Στα ελληνικά γνωστότερο ως κατς στους παλαιότερους, που μπορεί να ήρθαν σε επαφή με αυτό το θέαμα μέσω του Σουγκλάκου και του Τρομάρα και αργότερα μέσα από την εκπομπή <<Οι Γίγαντες του Κατς>> που προβλήθηκε στον ANT1 τα έτη 1990-93. Στους νεότερους συχνά ως Smackdown, εξαιτίας της ιδιαίτερης αυτής ονομασίας ενός εβδομαδιαίου τηλεοπτικού προγράμματος, που προβαλλόταν στο TV Magic το 2002, αλλά και από τα ηλεκτρονικά παιχνίδια (Smackdown vs Raw) που κυκλοφόρησαν στην κονσόλα Playstation την ίδια δεκαετία.

Οι ιστορικές απαρχές του professional wrestling στην Αμερική ανάγονται στην μετεμφυλιακή περίοδο. Περιοδεύοντες θίασοι από πρώην αθλητές της πάλης², που συχνά αποκαλούντο AT Shows (συντομία για Athletic Show) ταξίδευαν στις πολιτείες επιδεικνύοντας τα μαχητικά τους ταλέντα στην πάλη ή την πυγμαχία, συχνά αντιμετωπίζοντας κάποιον θεατή (ή κάποιον που παρίστανε τον θεατή) από το κοινό με αντάλλαγμα κάποιο χρηματικό έπαθλο. Δυο είναι τα τινά που προέκυψαν από αυτήν την καρναβαλική παράδοση. Πρώτον, το <<στήσιμο>> των αγώνων. Η πάλη δεν είναι ιδιαίτερα θεαματικό άθλημα και μέχρι σήμερα δεν ελκύει θεατές μη-σχετικούς και μη-γνώστες του αντικειμένου, με την εξαίρεση ίσως την προβολή της στα πλαίσια κάποιας

² Η πάλη στις ΗΠΑ διεξάγεται μόνο σε ερασιτεχνικό επίπεδο, ως εκ τούτου οι θίασοι ήταν ένας τρόπος οι αθλητές να συνεχίσουν να παλεύουν μετά το πέρας της ερασιτεχνικής τους καριέρας. Η <<πραγματική>> πάλη, αποκαλείται επιστημονική (scientific) στον χώρο του pro wrestling.

μεγάλης και δημοφιλούς διοργάνωσης, όπως είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Ως εκ τούτου, και επειδή η πραγματικά ανταγωνιστική αντιπαράθεση δυο παλαιστών (shoot) δεν έλκυε ιδιαίτερα το κοινό, προέκυψε η ανάγκη για ένα ελκυστικότερο προϊόν. Οι παλαιστές είχαν την δυνατότητα να συνεργαστούν (to work), ώστε να προσφέρουν ένα πιο συναρπαστικό θέαμα στον ανυποψίαστο θεατή³. Το άθλημα της πάλης και οι παραλλαγές του, έδωσαν την πολυτέλεια σε αυτούς τους πρώιμους performers να παρουσιάζουν ένα μαχητικό θέαμα χωρίς να προκαλούν πόνο στον αντίπαλο/συνεργάτη τους. Οι παλαιστικές λαβές, αν εκτελεστούν σωστά από δυο έμπειρους αθλητές, είναι δυνατόν να μην προκαλέσουν καθόλου πόνο, ενώ και οι λαβές υποταγής μπορούν (και μέσα από την υποκριτική ικανότητα των performer) να φανούν πολύ πιο οδυνηρές, από όσο είναι στα αλήθεια. Κάτι τέτοιο δεν θα μπορούσε να συμβεί για παράδειγμα στην πυγμαχία, διότι τα χτυπήματα μπορούν να είναι πολύ λιγότερο ελεγχόμενα και ο κίνδυνος (τόσο ο σωματικός, όσο κι αυτός της αποκάλυψης της συνωμοσίας) πολύ μεγαλύτερος. Η συνωμοσία αυτή, ορίζεται με τον αγνώστου ετυμολογίας όρου kayfabe, τον οποίον μπορούμε να περιγράψουμε ως : η διατήρηση της ψευδαίσθησης, πως δηλαδή όλα όσα συμβαίνουν είναι αληθινά και είναι άκρως σημαντική για το θέαμα. Το δεύτερο επακόλουθο αυτής της παραδοσιακής μορφής professional wrestling είναι τα <<hooks>>, από όπου και αντλεί τον τίτλο της αυτοβιογραφίας του (Hooker) ο Lou Thesz, εμβληματικός παλαιστής, του οποίου η δουλειά προσφέρει σημαντικές πληροφορίες για την πρώιμη μορφή αυτής της βιομηχανίας. Τα hooks είναι επίπονες λαβές υποταγής, άγνωστες ή απαγορευμένες στο παραδοσιακό άθλημα της πάλης, οι οποίες προέκυψαν ως ανάγκη αντιμετώπισης του υπαρκτού κινδύνου, κάποιος θεατής με παλαιστικό υπόβαθρο να κερδίσει κάποιον από τους περιοδεύοντες αθλητές. Τα hooks αποτέλεσαν ειδοποιό διαφορά του professional wrestling από τις υπόλοιπες μορφές πάλης εκείνη την περίοδο⁴. Το professional wrestling με την παραπάνω μορφή διατηρήθηκε έως την δεκαετία του 1920⁵.

Στα τέλη του 19^{ου} αιώνα και στις αρχές του 20^{ου} το pro wrestling γνώρισε μεγάλη δημοτικότητα, η οποία μειώθηκε κατά την δεκαετία του 1920 και '30 εξαιτίας της

³ S. Beekman, *Ringside : A History of Professional Wrestling in America*, Praeger Publishers, Westport,CT 2006, σ.38

⁴ S.Beekman, *ο.π.*, σ.40

⁵ L. Thesz, *Hooker*

ανόδου άλλων αθλημάτων. Για να καταφέρουν οι διοργανωτές να κρατήσουν το θέαμα δημοφιλές, προχώρησαν στο να <<στήνουν>> κάθε αναμέτρηση, ώστε να την κάνουν πιο απρόβλεπτη και εντυπωσιακή, μιας και αυτό ήταν που προσέλκυε τις περισσότερες αντιδράσεις από το κοινό⁶. Ωστόσο, οι παλαιστές που συμμετείχαν, ήταν πραγματικοί παλαιστές, με πραγματικό παλαιστικό υπόβαθρο και ικανότητες. Κατά την διαδικασία εξάλειψης των ανταγωνιστικών στοιχείων του pro wrestling προς όφελος του θεάματος, η ανάγκη για showmen υπερνίκησε την ανάγκη για παλαιστές. Σταδιακά, σημασία είχε κατά πόσο ο wrestler μπορεί να αντλήσει αντιδράσεις από το κοινό και όχι οι πραγματικές παλαιστικές του ικανότητες. Σταδιακά, εξαλείφθηκε η ανάγκη για wrestlers και δημιουργήθηκε η ανάγκη για performers. Ο εμβληματικότερος pro wrestler στην ιστορία, ο Χαλκ Χόγκαν, με τον οποίον και θα ασχοληθούμε, ουδεμία σχέση είχε με το άθλημα της πάλης.

Από την δεκαετία του '50 το pro wrestling συνδύαστηκε με την τηλεόραση και τα τοπικά κανάλια. Η δυνατότητα κοντινών και εναλλαγής πλάνων μπορούσε να αναδείξει την θεατρικότητα του θεάματος πολύ περισσότερο από την ευρυγώνια κάλυψη των παραδοσιακών αθλημάτων⁷. Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '80 παρέμεινε ένα τοπικό προϊόν, με τα κατά τόπους promotions, τίτλους, αθλητές αλλά και τις ιδιαιτερότητες που μπορεί μια περιοχή να παρουσιάζει και τα έσοδα αποτελούντο κατά κύριο λόγο από τα εισιτήρια. Από τότε και έπειτα, promotions σε συνεργασία με εθνικά τηλεοπτικά δίκτυα προβάλλουν το προϊόν σε όλη τη χώρα, εκτοξεύοντας την δημοτικότητά του⁸. Μέχρι σήμερα ωστόσο, το προϊόν διατηρεί τα χαρακτηριστικά του καρναβαλικού του προγόνου και ακόμα και το WWE (World Wrestling Entertainment), περιοδεύει τις πόλεις της Αμερικής (και όχι μόνο) προβάλλοντας την δουλειά του δια ζώσης και τηλεοπτικά.

Στην παρούσα έρευνα θα σταθούμε στον κολοσσό του professional wrestling, το WWF (World Wrestling Federation), νυν WWE, που απολαμβάνει το μεγαλύτερο κομμάτι της πίτας του κοινού. Ο Vince McMahon Jr. ιδιοκτήτης, εμβληματικός πρόεδρος της εταιρίας, πετυχημένος αλλά και αμφιλεγόμενος επιχειρηματίας, εξαγόρασε από τον πατέρα του Vince McMahon Sr. την εταιρεία το 1982, η οποία έως τότε

⁶ L. Thesz, *ο.π.*, σ.42

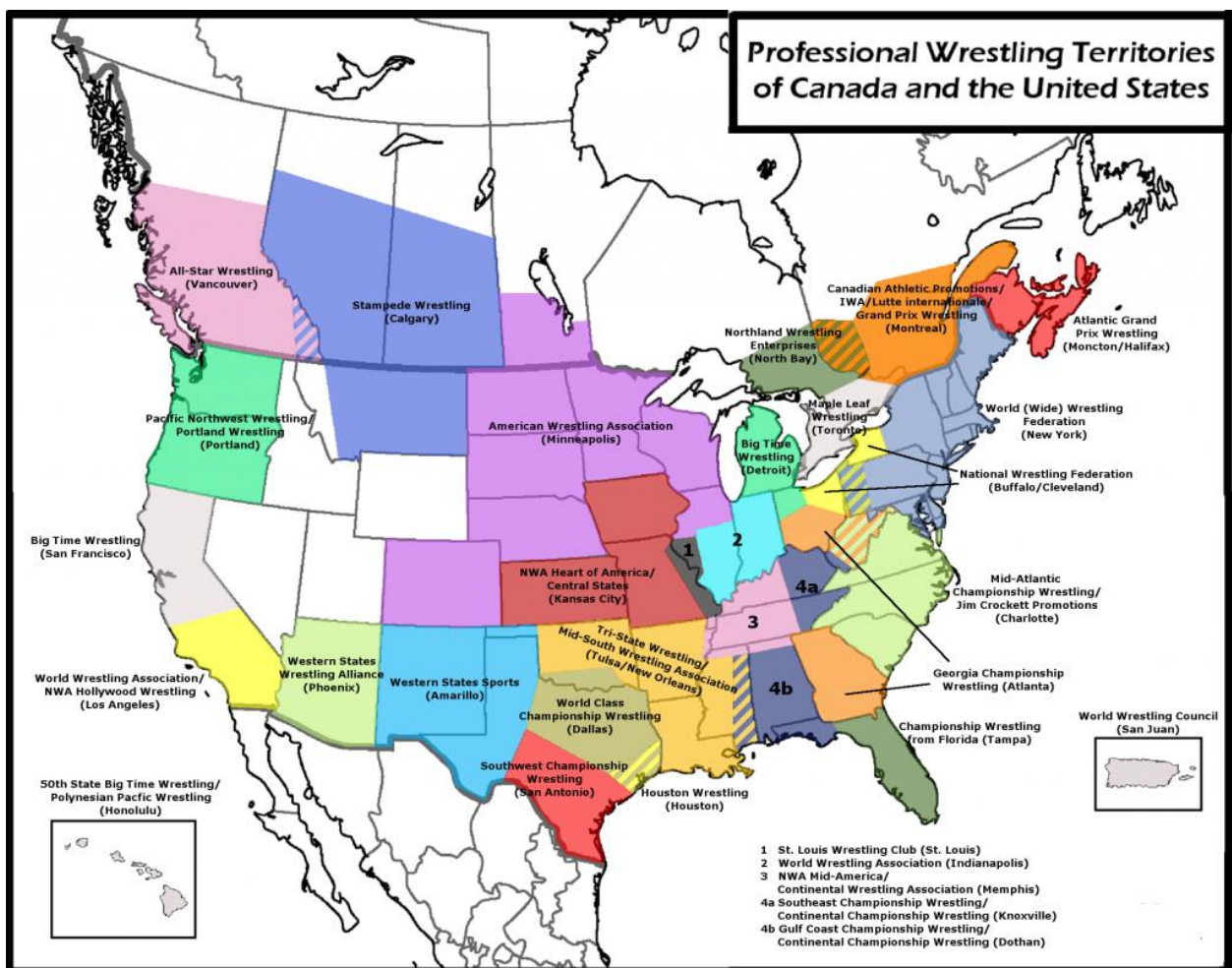
⁷ B. Chow, κ.α, *Performance and Professional Wrestling*, Routledge, Νέα Υόρκη 2017, σ.11

⁸ B. Chow, *ο.π.*, σ.11

δραστηριοποιείται στις Βορειοανατολικές Πολιτείες των ΗΠΑ. Ο Vince McMahon Jr. διέκρινε την ευκαιρία που παρουσίαζε η ανάπτυξη της τηλεόρασης και απέσπασε την εταιρεία από το εθνικό σύστημα ρύθμισης της pro-wrestling αγοράς, το NWA (National Wrestling Association), επεκτείνοντας το προϊόν του πανεθνικά και σταδιακά καθιστώντας το μονοπώλιο του⁹.

Εικόνα 1:

Χάρτης με την κατανομή των περιοχών της NWA στο απόγειο της, στις ΗΠΑ και τον Καναδά

Πηγή : The Basement Geographer

⁹ Το μονοπώλιο του WWE διαρκεί μέχρι σήμερα και τέθηκε υπό αμφισβήτηση μόνο κατά τα έτη 1995-2001 (χοντρικά) και με αντίπαλο δέος το WCW (World Championship Wrestling). Και οι δυο εταιρίες πρόβαλλαν τα τηλεοπτικά τους επεισόδια κάθε Δευτέρα, σηματοδοτώντας τα <<Monday Night Wars>>, έναν πόλεμο τηλεθέασης που εν τέλει κέρδισε ο Βινς Μακμαν.

Η ΚΡΥΦΗ ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ PRO WRESTLING

Αφού καλύψαμε κάποιες βασικές ιστορικές αναφορές για το προϊόν, οφείλουμε να προχωρήσουμε στην ανάλυση του θεάματος. Για να αποπειραθούμε να ακριβολογήσουμε, το professional wrestling είναι μια σκηνοθετημένη επίδειξη πάλης. Οι δυο ή και περισσότεροι performers οι οποίοι συγκρούονται στο ρίνγκ, αλλά και ο διαιτητής που κάτω από το ραντάρ των θεατών ενορχηστρώνει τις κινήσεις τους, γνωρίζουν ήδη την έκβαση, την διάρκεια και το τελικό αποτέλεσμα του αγώνα και οι κινήσεις τους είναι συχνά χορογραφημένες. Δεν έχουν σκοπό να χτυπήσουν τον αντίπαλο, αν και συχνά αυτό είναι αναπόφευκτο, αλλά στόχος τους είναι το ακριβώς αντίθετο. Έχουν σκοπό να εκτελέσουν κινήσεις υψηλής επικινδυνότητας με όσο το δυνατόν λιγότερη σωματική ζημία στον συνάδελφο τους. Η ικανότητα του να καταφέρνουν το παραπάνω, είναι ένα βασικό χαρακτηριστικό ενός ταλαντούχου performer. Παράλληλα, όλη η χορογραφία πρέπει να γίνεται με τρόπο πιστευτό στο κοινό, το οποίο επίσης γνωρίζει ότι το θέαμα που παρακολουθεί είναι προϊόν σεναρίου μιας δημιουργικής/συγγραφικής ομάδας και όχι το αποτέλεσμα μιας ανταγωνιστικής μάχης αθλητών, όπως συμβαίνει στην πυγμαχία ή το τζούντο. Φυσικά αυτό δεν μπορεί να εφαρμόζεται στο σύνολο των θεατών, για παράδειγμα στα μικρά παιδιά. Όμως κατά το παρελθόν η διαχωριστική γραμμή αλήθειας και ψέματος, ήταν πολύ πιο δύσκολο να κατανοηθεί από τους θεατές. Θα εξετάσουμε αυτήν την πτυχή στη συνέχεια.

Τι καθιστά όμως το professional wrestling δημοφιλές ; Γιατί χιλιάδες γεμίζουν τις αρένες και εκατομμύρια παρακολουθούν τηλεοπτικά αυτό το θέαμα ενώ είναι... στημένο; Όπως αναφέρει η L. Jones, το pro wrestling είναι μάλλον μια <<σκηνοθετημένη, αθλητικού είδους δραματολογία που λαμβάνει χώρα σε έναν φαντασιακό κόσμο και περιλαμβάνει χαρακτήρες που συγκρούονται μεταξύ τους, ανταγωνίζονται για τίτλους και εκτελούν προαποφασισμένους παλαιστικούς αγώνες που μπορεί να είναι ημι-χορογραφημένοι αλλά αυτό δεν τους καθιστά λιγότερο εντυπωσιακούς, τεχνικούς ή αθλητικούς>>¹⁰. Εδώ ο φαντασιακός κόσμος των παλαιστών μας θυμίζει, τον επίσης περιπλανώμενο θίασο του Μεσαίωνα, ο οποίος αντιπαράκειται προς όλο τον υπόλοιπο δημιουργημένο και εδραιωμένο κόσμο, ως ένας ιδιαίτερος μισοπραγματικός (...) κόσμος, που έχει αποσπαστεί

¹⁰ Jones, L., <<All caught up in the kayfabe: understanding and appreciating pro-wrestling>>, *Journal of the Philosophy of Sport*, 46 (2019) σ. 279

σε κάποιο βαθμό από τη γενική συμβατικότητα και δεσμευτικότητα και κατέχει τις καρναβαλικές του αλήθειες και ελευθεριότητες¹¹. Το να σταθούμε στην τεχνικότητα ή στον εντυπωσιασμό που προκαλούν οι χορογραφημένες παλαιστικές κινήσεις για να εξηγήσουμε την δημοφιλία του θεάματος, θα ήταν υπερβολικά απλοϊκό. Άλλωστε τεχνικές και εντυπωσιακές κινήσεις γίνονται σε πολλά μαχητικά και μη, <<αληθινά>> αθλήματα. Η χορογραφημένη αθλητική δράση δυο αθλητών που συγκρούονται στο ρινγκ είναι μόνο μια πτυχή του θεάματος. Αποτελεί μόνο ένα κομμάτι της διαμάχης, η οποία πλαισιώνεται με τα *promos*, την λεκτική δηλαδή αντιπαράθεση, σε μορφή μονολόγου ή διαλόγου. Μέσω αυτών, οι παλαιστές αναδεικνύουν τον χαρακτήρα τους, προωθούν και εξελίσσουν τις μεταξύ τους διαμάχες¹². Τόσο η λεκτική όσο και η αθλητική αντιπαράθεση αποτελούν κομμάτια μιας διαμάχης η οποία εξελίσσεται από βδομάδα σε βδομάδα, μπροστά στα μάτια των θεατών. Δίνεται με αυτόν τον τρόπο η δυνατότητα για μια μακροπρόθεσμη αφήγηση μιας ιστορίας, μιας και μια διαμάχη (*feud*) μπορεί να διαρκέσει βδομάδες ή και μήνες. Επομένως πρέπει να αντιμετωπίσουμε το *professional wrestling* σαν τηλεοπτικό προϊόν. Εξού και ο χαρακτηρισμός που αποδίδεται στο *pro wrestling*, *σαπουνόπερα για άνδρες*¹³. Αυτό που στην πράξη ξεχωρίζει το *professional wrestling* από τα κανονικά αθλήματα είναι η δραματουργία, η δυνατότητα να ειπωθεί χορογραφημένα μια ιστορία. Και το επίκεντρο αυτής της ιστορίας, δεν είναι άλλο από την απεικόνιση της ηθικής και την απόδοση δικαιοσύνης.

Για τον επαγγελματία παλαιστή Jake <<The Snake>> Roberts το *wrestling* είναι μια παράσταση ηθικής¹⁴. Για τον H. Jenkins είναι ένα <<αρρενωπό μελόδραμα>>, που γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ αθλητισμού και σαπουνόπερας και στο οποίο η δικαιοσύνη προσωποποιείται στο ρινγκ και προσφέρει μια συναισθηματική διέξοδο έκφρασης των κοινωνικών αδικιών. Για την S. Mazer το *pro wrestling* προσφέρει μια αναγκαία, ευδιάκριτη απεικόνιση της αρετής. Το ρινγκ είναι ένας μικρόκοσμος της ζωής, όπου οι παίκτες αναπαριστούν την αρετή και την κακία και η μεταξύ τους μάχη είναι στημένη με όρους επιφανειακούς αλλά και αιώνιους¹⁵. Οι παλαιστές, οι οποίοι χωρίζονται αφηρημένα

¹¹ M. Μπαχτίν, *Ο Ραμπέλαι και ο κόσμος του*, Ηράκλειο 2019, σ.125

¹² Chow, *ο.π.*, σ.18

¹³ Jones L., *ο.π.*

¹⁴ H.Jenkins, <<Never trust a snake>>, *Steel chair to the head*, Durham, 2005, σ. 33

¹⁵ S. Mazer, *Professional Wrestling Sport and Spectacle*, Jackson, 1998, σ.18

σε καλούς και κακούς, ήρωες και αντι-ήρωες, babyfaces και heels για να χρησιμοποιήσουμε τους ακριβείς όρους. Στις μέρες μας και μέσα από την τριβή, τις χιλιάδες διαφορετικές ιστορίες και διαμάχες που έχουν εξελιχθεί, οι γραμμές είναι πολύ πιο θολές και πολλοί από τους stars του pro wrestling δεν μπορούν να τοποθετηθούν ξεκάθαρα ανάμεσα στο δίπολο καλός-κακός, αλλά κάπου στο ενδιάμεσο (tweener). Ωστόσο μέχρι την δεκαετία του '90 και ιδίως παλαιότερα, κατά την δεκαετία του '80 που εξετάζουμε, οι παλαιστές ενσάρκωναν αρχές ολοκληρωτικά καλές ή ολοκληρωτικά κακές. Οι όροι faces και heels δεν αφορούν μόνο παλαιστές, αλλά κάθε πτυχή του θεάματος, από τους διαιτητές και τους μάνατζερ έως τους τηλεοπτικούς εκφωνητές και τους αρθρογράφους των περιοδικών. Περιοδεύοντας τις ΗΠΑ, faces και heels δεν εμφανιζόντουσαν μαζί και ως καλοί και κακοί αλληλοεπιδρούσαν ανάλογα σε τυχόν θαυμαστές που τους προσέγγιζαν, διατηρώντας το kayfabe και εκτός του ρινγκ.

FACES KAI HEELS

Θα ήταν σφάλμα να αντιμετωπίσουμε το professional wrestling σαν ψεύτικο ή στημένο άθλημα. Δεν μπορούμε να το εξετάσουμε γενικότερα σαν άθλημα, αλλά σαν θέαμα. Το wrestling είναι θέαμα, το θέαμα της υπερβολής, που κατά τον Barthes δεν διαφέρει και πολύ από το αρχαιοελληνικό δράμα¹⁶. Για αυτό έχει σημασία, να είναι απολύτως ευδιάκριτο ό,τι συμβαίνει στον τετραγωνισμένο κύκλο. Οι απλοϊκές μέθοδοι αυτού του δράματος δεν αποτελούν εμπόδιο στην κατανόηση και στην ταύτιση του θεατή με αυτό. Οι αθλητές επιδιώκουν να κάνουν το θέαμα και τις αντιδράσεις τους υπερβολικές, ώστε να ταυτιστεί ευκολότερα με αυτές η ανθρώπινη εμπειρία. Ο μυώδης macho παλαιστής δεν φοβάται να σπάσει ψυχολογικά και όταν ο αντίπαλος του τον κρατάει σε μια λαβή, εκείνος θα μορφάζει, θα ουρλιάζει, θα κλαίει, αντί να υπομείνει στωικά τον πόνο (όπως θα γινόταν στα μαχητικά αθλήματα). Μέσω της υπερβολής αυτής θα γίνει κατανοητό στο κοινό το μέγεθος της ζημίας. Αυτό που έχει σημασία για τον θεατή είναι το τι εξελίσσεται μπροστά στα μάτια του και όχι τα κίνητρα πίσω από αυτό. Μέσω αυτής της δραματοουργίας και πατώντας πάνω στα βασικά ένστικτα του θεατή, κινητοποιείται ο θυμικός μηχανισμός του.

Για να μπορέσει όμως ο θεατής να μοιραστεί την αγωνία του λαβωμένου παλαιστή ή τον ενθουσιασμό του επιτιθέμενου πρέπει να μπορέσει να ταυτιστεί μαζί του ή και να αποστασιοποιηθεί από τον αντίπαλο του. Αυτό θα επιτευχθεί μέσω των χαρακτήρων τους (gimmicks). Οι παλαιστές φέρουν το δικό τους στυλ, ειδικά διαμορφωμένες για αυτούς στολές, εντυπωσιακά κουρέματα, τατουάζ, χαρακτηριστικές ατάκες, πόζες και λαβές, τραγούδι και βίντεο που συνοδεύουν την είσοδο τους στην αρένα. Η ικανότητα του performer να <<πουλήσει>> στο κοινό τον χαρακτήρα του, τον καθιστά δημοφιλή. Παρόλα αυτά οι χαρακτήρες βασίζονται σε κάποια αρχέτυπα, όπως στην Comedia dell'Arte, την λαϊκή αυτοσχεδιαστική τέχνη της Ιταλικής Αναγέννησης.

Η Comedia dell'Arte είναι η μορφή τέχνης που το professional wrestling μοιράζεται τα περισσότερα χαρακτηριστικά. Και τα δυο βασίζονται σε μια προ-ειπωμένη δομή, η οποία διανθίζεται με αυτοσχεδιασμούς και διαλόγους. Οι αρχέτυποι χαρακτήρες μπορούν με λίγη φαντασία να αντιστοιχηθούν με χαρακτήρες του professional wrestling. Ο δειλός

¹⁶ R. Barthes, <<World of Wrestling>>, *Steel Chair to the Head*, Durham, 1957

φαφλατάς Il Capitano, ο παιδιάστικός ζαβολιάρης Αρλεκίνος, ο βάρβαρος κακός Brighella ή ο αντί-ήρωας Scaramuccia, όλοι τους μπορούν να ταυτιστούν με χαρακτήρες του professional wrestling¹⁷. Με αυτόν τον τρόπο, το ποιόν του παλαιστή, γίνεται άμεσα αντιληπτό από τον θεατή. Έτσι επιβάλλεται από τα πάνω το αφήγημα, ποιος είναι ο καλός και ποιος ο κακός, ποια η αρετή και η κακία, η τιμιότητα και η ατιμία, ποιον πρέπει το κοινό να εμψυχώσει και ποιον να αποδοκιμάσει.

Οι <<καλοί>>, faces ή babyfaces παρουσιάζουν χαρακτηριστικά ηρωικά, γενναία και τίμια. Είναι συνήθως ευπαρουσίαστοι και συμπαθητικοί χαρακτήρες, που το κοινό επευφημεί και στηρίζει. Από τον ευγενή George Hackenschmidt των αρχών του 20^{ου} αιώνα, μέχρι τον ιταλικής καταγωγής εργάτη Bruno Sammartino του '60 και του '70, οι faces προσωποποιούν την τιμιότητα, το ευ αγωνίζεσθαι, δεν χρησιμοποιούν αθέμιτα μέσα, σέβονται το <<άθλημα>>, τους θεατές, την πόλη που τους φιλοξενεί, ακόμα και τους αντιπάλους τους. Οι heels από την άλλη αναπαριστούν τα αντίθετα χαρακτηριστικά. Από την νέμεση του Hackenschmidt, τον Frank Gotch, ο οποίος ήταν ο πρώτος που χρησιμοποίησε ύπουλες τακτικές (έναν αιώνα αργότερα οι heels συνάδελφοι του, βαδίζουν ακόμα στον δρόμο που χάραξε), μέχρι τον φανταχτερό και αυτάρεσκο Buddy Rogers της δεκαετίας του '50, οι heels, οι κακοί, είναι το σκαλοπάτι στο οποίο θα ανέβει ο face. Η αποτελεσματικότητα του heel έγκειται στο να γίνει μισητός από το κοινό, μιας και έτσι θα γίνει συμπαθής ο face. Εξού και οι βρώμικες τακτικές, η αυταρέσκεια, η αλαζονεία, η υποτιμητική στάση απέναντι στο κοινό. Όλα τα παραπάνω είναι μέσα για να πραγματωθεί ο χαρακτήρας του <<τέλειου μπάσταρδου>>¹⁸, να δημιουργηθεί η ένταση (heat), απαραίτητη για έναν καλό αγώνα, μιας και όπως αναφέραμε, ο στόχος του παλαιστή δεν είναι να κερδίσει τον αντίπαλο, είναι να κερδίσει (ή στην περίπτωση των heel να χάσει) το κοινό. Οι χαρακτήρες δεν διατηρούν εσαεί τα αρχέτυπα τους, αλλά εναλλάσσονται ανάλογα με τις ιστορίες στις οποίες συμμετέχουν. Ο μόνος κανόνας του professional wrestling αφορά την ανταπόκριση του κοινού και αν κριθεί ότι κάτι μπορεί να κινητοποιήσει αποτελεσματικότερα το κοινό, ένας face μπορεί να μετατραπεί (turn) σε heel ή και το αντίστροφο σε οποιαδήποτε φάση της καριέρας

¹⁷ A.C.Tate, <<The Squared Circle Stage: Professional Wrestling and Historical Theatre Styles>>, *Journal of Arts & Humanities*, 12 (2023) σ. 25

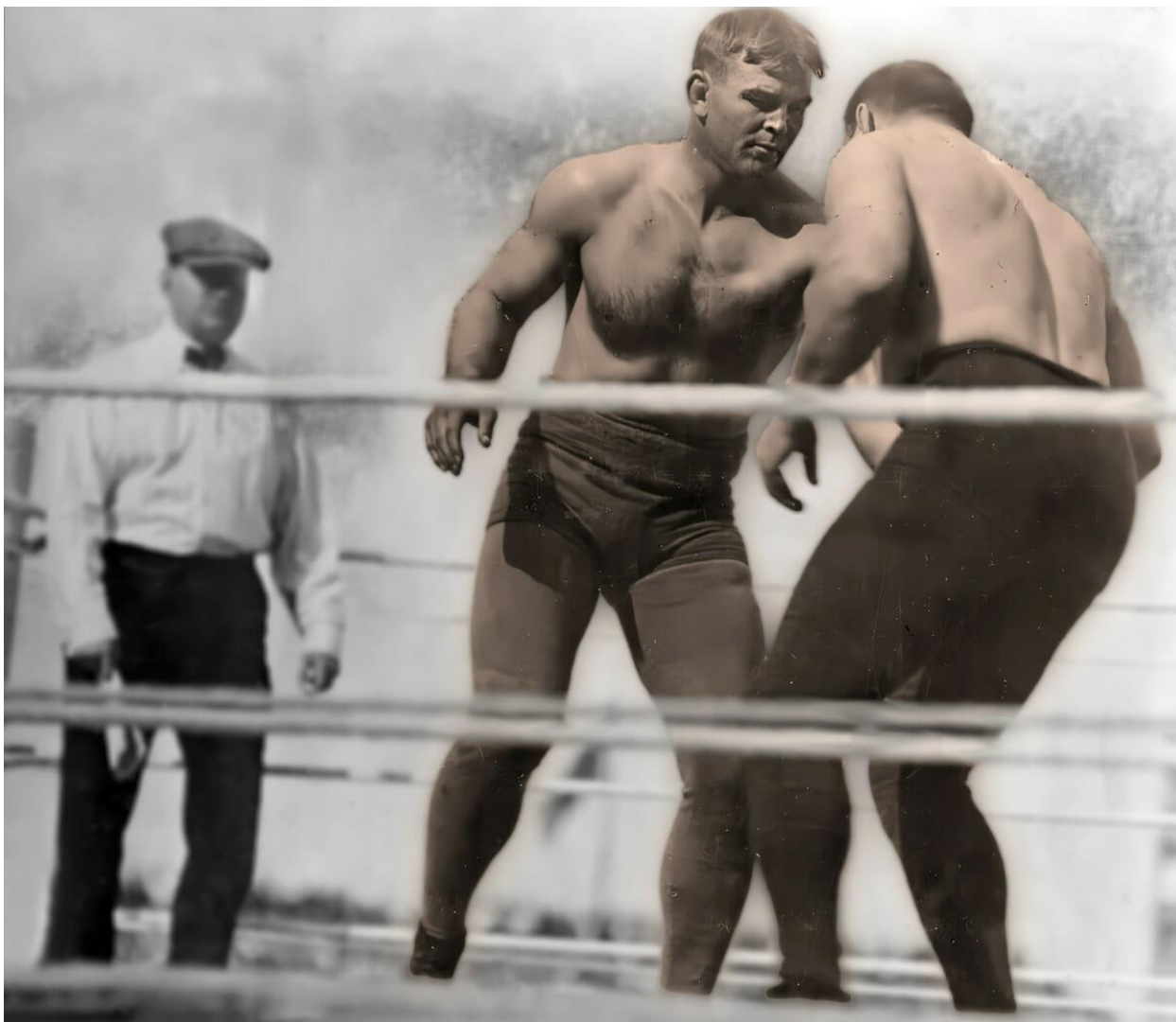
¹⁸ R.Barthes, *ο.π.*, σ.25

του. Συνήθως μέσω μιας συμβολικής πράξης, ο face μπορεί να γίνει μισητός και ο heel να εξιλεωθεί στα μάτια των θεατών, χωρίς αυτοί να νοιάζονται για τον πρότερο έντιμο ή άτιμο βίο του. Άλλωστε όπως αναφέραμε, σημασία έχει τι βλέπουμε και όχι τα κίνητρα πίσω από αυτό.

Επομένως, για να φτάσουμε και στην ιστορική περίοδο που εξετάζουμε, όταν ο φιλόπατρις Χαλκ Χόγκαν αντιμετωπίζει τον αντί-Αμερικανό The Iron Sheik, για τον θεατή δεν υπάρχει δίλημμα. Οι νόρμες του καλού και του κακού, του ηθικού και του ανήθικου είναι μπροστά στα μάτια του και η επιλογή πλευράς εύκολη. Αναφέραμε προηγουμένως πως πρέπει να αντιμετωπίσουμε το professional wrestling όχι σαν αθλητικό αλλά σαν τηλεοπτικό προϊόν. Οι Chesebro και Hamsher (1976) υποστήριξαν πως οι τηλεοπτικές σειρές βασίζονται στο ακόλουθο πλαίσιο : Ρύπανση (Ποιες νόρμες παραβιάζονται;) – Ευθύνη (Ποιος ευθύνεται;) – Κάθαρση (Πως θα διορθωθεί το λάθος;) – Λύτρωση (Ποια νέα πραγματικότητα δημιουργείται;)¹⁹. Στην αρχέγονη μάχη του καλού με το κακό, το δεύτερο είναι αυτό που κερδίζει συχνότερα χρησιμοποιώντας δόλια μέσα και τακτικές, παραβιάζοντας τις νόρμες. Έτσι δημιουργείται η ανάγκη για απόδοση δικαιοσύνης, την διόρθωση του λάθους, η οποία κινητοποιεί και παθιάζει το κοινό. Όταν κάποτε τελικά το καλό θα κερδίσει (και μπορεί να πάρει μήνες), δημιουργείται η νέα πραγματικότητα, η τάξη αποκαθίσταται, η δικαιοσύνη αποδίδεται και ο θεατής μένει ευχαριστημένος. Μέχρι να βρεθεί ένας νέος κακός να διαταράξει τα φαινομενικά ήρεμα νερά. Για τις ΗΠΑ το 1979 ο κακός ήταν η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν. Για το WWF, ο The Iron Sheik την 26^η Δεκεμβρίου 1983.

¹⁹ B. Maguire & J. Wozniak, <<Racial and Ethnic Stereotypes in Professional Wrestling>>, *The Social Science Journal*, 24 (1987), σ.263

Εικόνα 2 : Ο George Hackenschmidt εναντίον του Frank Gotch, 4 Σεπτεμβρίου 1911

Πηγή: Chicago Tribune²⁰

²⁰ Ανακτήθηκε από : <https://prowrestlingstories.com/pro-wrestling-stories/gotch-hackenschmidt/>,
τελευταία επίσκεψη 23/01/2026

Εικόνα 3: Ο Ivan Koloff εναντίον του Bruno Sammartino, 18 Ιανουαρίου 1971, Madison Square Garden

Πηγή : WWE²¹

²¹ Ανακτήθηκε από : <https://www.wwe.com/classics/remembering-the-night-bruno-sammartino-lost-the-wwe-title> , τελευταία επίσκεψη : 23/01/2026.

EINAI ΣΤΗΜΕΝΟ; ΝΑΙ !

Μέχρι σήμερα το professional wrestling αντιμετωπίζεται υποτιμητικά από μεγάλη μερίδα ανθρώπων εξαιτίας του σκηνοθετημένου χαρακτήρα του. Αυτός ακριβώς όμως ο σκηνοθετημένος χαρακτήρας είναι αυτός που δίνει την δυνατότητα της δραματουργίας, η οποία είναι και το ζητούμενο. Σήμερα και με την διάδοση του διαδικτύου και των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το προϊόν είναι...στημένο. Υπάρχει επίσημη παραδοχή από τους φορείς, διοργανώνονται συνεντεύξεις τύπου, πρωταγωνιστές μιλούν για τα σενάρια σε διαδικτυακές εκπομπές και συχνά εξηγούνται και τα κίνητρα με τα οποία επιλέχθηκε ο ένας ή ο άλλος παλαιστής για να νικήσει κάποιον αγώνα ή κάποιον τίτλο. Το 2025 η διάσημη streaming πλατφόρμα Netflix, με την οποία συνεργάζεται το WWE, κυκλοφόρησε τη σειρά WWE Unreal, το οποίο αποκαλύπτει στοιχεία για τον τρόπο λειτουργίας της εταιρείας πίσω από τις κάμερες. Εξετάζοντας τα χρόνια προς τα πίσω όμως, το τι ήταν αλήθεια και τι ψέμα ήταν πολύ πιο δύσκολο να διακριθεί από το κοινό.

Στα πρώτα χρόνια δημοφιλίας του pro wrestling, έως τα τέλη του 19^{ου} αιώνα έντυπα και εφημερίδες παρουσίαζαν τα δρώμενα όπως όλα τα αθλητικά, σαν να πρόκειται περί κανονικών ανταγωνιστικών γεγονότων. Μεταξύ 1910 και 1920 εμφανίστηκαν τα πρώτα δημοσιεύματα τα όποια εξέθεταν την <<αληθινότητα>> του pro wrestling, στα οποία οι διοργανωτές απάντησαν με το να εγκαταλείψουν εντελώς τους όσους είχαν μείνει πραγματικά ανταγωνιστικούς αγώνες και να στραφούν εντελώς στους σκηνοθετημένους²². Επομένως, ήδη 60 χρόνια πριν ο Χαλκ Χόγκαν υποτάξει τον Iron Sheik με το χαρακτηριστικό του leg drop, οι θεατές ήξεραν ότι το θέαμα που παρακολουθούν είναι προϊόν δραματουργίας. Όμως το ήξεραν στα αλήθεια ; Και αν το ήξεραν, τους ενδιέφερε ;

Με την άνοδο της τηλεόρασης την δεκαετία του '50 το professional wrestling γνωρίζει νέα άνοδο και με την μονοπώληση του προϊόντος από το WWF την δεκαετία του '60, μπαίνουμε στην λεγόμενη Χρυσή Εποχή, όπου κατά τις επόμενες δεκαετίες η δημοφιλία του εκτοξεύεται, σε ένα ποσοστό χάρις και στον υπέρτατο σταρ της εποχής, τον Χαλκ Χόγκαν. Ενδεικτικά, επεισόδια του WWF έπαιζαν σε τηλεοπτικές ώρες αιχμής, ως

²² L. Thesz, *ο.π.*, Κεφάλαιο 1

μέρους της δημοφιλούς εκπομπής Saturday Night Live στο κανάλι NBC. Η Wrestlemania 3 (το μεγαλύτερο ετήσιο event στον χώρο) κατέγραψε 93.000 θεατές το 1987, ενώ το The Main Event τον Φεβρουάριο του 1988 κατέγραψε 15% στις μετρήσεις, ήτοι 33 εκατομμύρια τηλεθεατές²³. Στα δυο events που θα εξετάσουμε αρχικά, τα οποία πραγματοποιήθηκαν στο εμβληματικό Madison Square Garden οι θεατές ήταν πάνω από 50.000²⁴.

Μέχρι σήμερα υπάρχει η τάση ένας οπαδός του pro wrestling να ακούει το ερώτημα <<Το ξέρεις ότι είναι ψεύτικο έτσι;>>. Σημαντική υπήρξε η δουλειά που έκανε προς αυτήν την κατεύθυνση ο δημοσιογράφος John Stossel με την εκπομπή του 20/20 report. Απογοητευμένος από την δημοτικότητα του <<ψεύτικου>> wrestling, ο Stossel με την δουλειά του θέλησε να αποκαλύψει την υποκρισία του, μέχρι τελικά να καταλήξει στο συμπέρασμα πως *μάλλον αυτό είναι που θέλει το κοινό*. Το 1984 όταν σε μια (πολύ σύντομη) συνέντευξη ο Stossel ενημέρωσε τον παλαιστή David Schultz ότι <<θεωρεί πως είναι ψεύτικο>>, εκείνος οργισμένος από την περιέργεια του δημοσιογράφου, αντιμετώπισε με την αποκάλυψη της συνωμοσίας του *μισο-πραγματικού κόσμου*, του επιτέθηκε σωματικά. Μέχρι το 1989 το wrestling υπαγόταν σε <<πραγματικές>> αθλητικές επιτροπές και ως εκ τούτου ήταν υποχρεωμένο να ακολουθεί κανόνες (όπως να πληρώνει διαιτητές, ασφάλειες και αποζημιώσεις). Τότε ήταν που ο Vince McMahon συνέλαβε τον όρο <<sports entertainment>> για να περιγράψει το προϊόν του και να αποφύγει τα άνωθι. Αυτή ήταν η επίσημη παραδοχή πως το professional wrestling δεν πρόκειται για πραγματικό ανταγωνιστικό άθλημα²⁵. Ωστόσο κατά τα χρόνια τα οποία εξετάζουμε κάτι τέτοιο δεν είχε συμβεί και αν και στα exit poll που πραγματοποίησε ο John Stossel έξω από αρένες η πλειοψηφία των θεατών πίστευε ότι είναι ψεύτικο, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε και μερικές απαντήσεις που θεωρούσαν το αντίθετο²⁶.

Δεν μπορούμε επίσης να αγνοήσουμε τις πραγματικές επιθέσεις που έχουν δεχτεί heels παλαιστές από οπαδούς, όπως ο Ole Anderson ο οποίος *μαχαιρώθηκε αρκετές φορές* και ο Danny Davis που ευχαριστιόταν όταν του πετούσαν τούβλα, θεωρώντας ότι κάνει καλά

²³ Ανακτήθηκε από : <https://wrestlenomics.com/tv-ratings/2024/historical-wwf-ww-e-saturday-nights-main-event-tv-ratings/> τελευταία επίσκεψη : 29/06/2025.

²⁴ Ανακτήθηκε από : <https://thehistoryofwwe.com/ww-e-results/> τελευταία επίσκεψη : 19/06/2025.

²⁵ Chow, *ο.π.*, σ.13

²⁶ Mazer, *ο.π.* , σ. 156

τη δουλειά του²⁷. Τέλος, μια επίσκεψη στα σχόλια στο Facebook στην σελίδα του WWE θα πείσει και τους πιο δύσπιστους ότι υπάρχουν μέχρι σήμερα άνθρωποι που παίρνουν τα όσα βλέπουν στα σοβαρά, ανεξάρτητα με το αν κατανοούν ή όχι τον σκηνοθετημένο χαρακτήρα της πάλης. Δεν μπορούμε λοιπόν παρά να συμπεράνουμε πως σίγουρα ένα ποσοστό θεατών θεώρησε ότι ο Iron Sheik υπέταξε στα αλήθεια τον Bob Backlund τον Δεκέμβριο του 1983. Και σίγουρα ένα μεγαλύτερο ποσοστό, πήρε στα σοβαρά το γεγονός ότι ο Iron Sheik υπέταξε τον Bob Backlund, ακόμα και αν γνώριζε την δραματουργική φύση του θεάματος. Διότι σημασία έχουν τα όσα εξελίσσονται μπροστά στα μάτια μας και όχι τα κίνητρα πίσω από αυτά. Και όταν λίγα χρόνια πριν έχουν προηγηθεί τα γεγονότα της Κρίσης των Ομήρων, είναι εύκολο ο παθιασμένος θεατής να αγνοήσει ότι παρακολουθεί ένα σκηνοθετημένο προϊόν.

Το pro wrestling, ένας ιδιόμορφος εγγονός του μεσαιωνικού καρναβαλιού δεν γνωρίζει τη διάκριση ανάμεσα σε εκτελεστές και θεατές. Οι θεατές μετέχουν ενεργά σε αυτό, μέσω των αντιδράσεων τους μιας και ότι διαδραματίζεται μπροστά τους δεν πρόκειται άπλα για μια παράσταση, αλλά για μια κατά κάποιο τρόπο πραγματική (αλλά προσωρινή) μορφή της ίδιας της ζωής, η οποία δεν παίζεται απλώς, αλλά βιώνεται σχεδόν στα αλήθεια²⁸.

²⁷ Chow, *ο.π.*, σ.13

²⁸ Μ.Μπαχτιν, *ο.π.*, σ.9

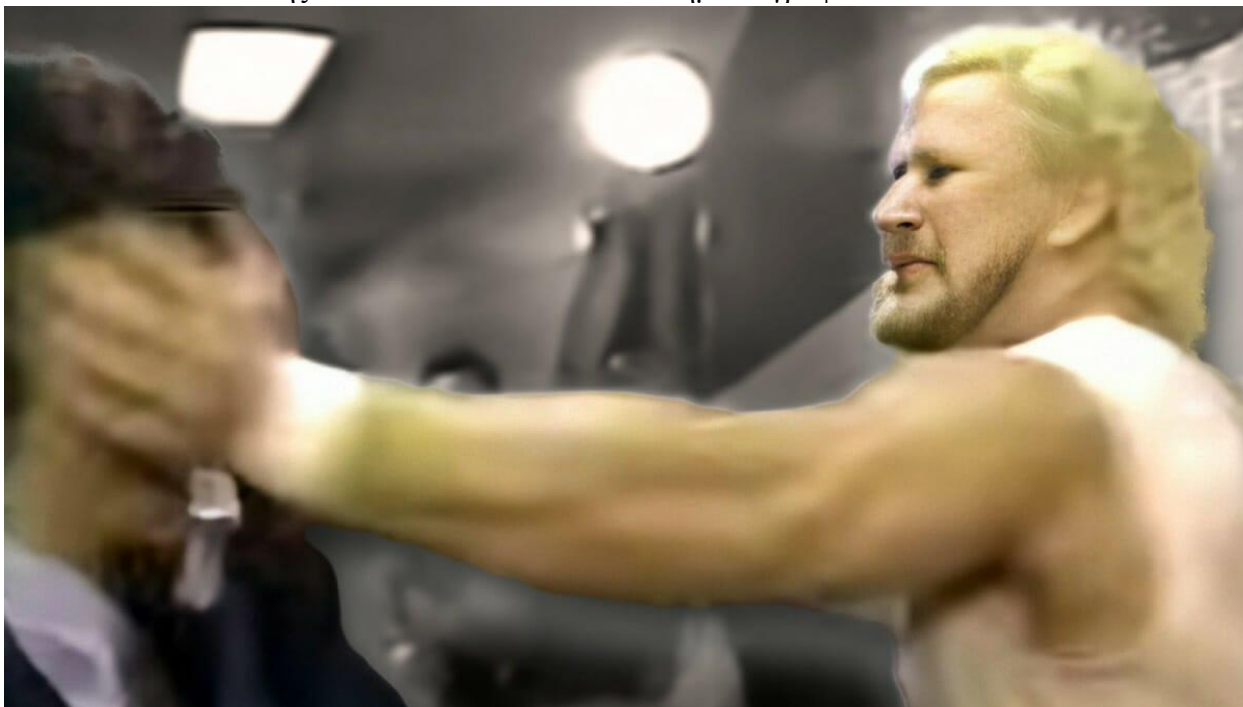
Εικόνα 4: Η Wrestlemania III (1987) στο Pontiac Silverdome, Μίσιγκαν

Πηγή : WWE²⁹

²⁹ Ανακτήθηκε από : <https://www.wwe.com/shows/wrestlemania/3/wrestlemania3-photos#fid-25052291>,
τελευταία επίσκεψη : 23/01/2026

Εικόνα 5 : Ο παλαιστής D. Schultz επιτίθεται στον δημοσιογράφο J. Stossel

Πηγή : ABC³⁰

³⁰ Ανακτήθηκε από : <https://prowrestlingstories.com/pro-wrestling-stories/david-schultz-john-stossel-slap-controversy/>, τελευταία επίσκεψη : 23/01/2026

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

ΙΡΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ίσως λίγες διαπιστώσεις Αμερικανών Προέδρων να έχουν πέσει τόσο έξω, όσο αυτή που έκανε το 1977 ο Τζίμι Κάρτερ, όταν χαρακτήρισε το Ιράν <<μια νησίδα σταθερότητας στην Μέση Ανατολή>>. Το Ιράν του Σάχη, ένας εκ των δυο <<Δίδυμων Πυλώνων>> για τις ΗΠΑ, αποτελούσε σταθερό σύμμαχο για την αστερόεσσα, μέχρι την Ιρανική Επανάσταση, της οποίας η επίσημη έναρξη χρονολογείται κάποιες μέρες μετά από την περίφημη δήλωση του Αμερικανού Προέδρου.

Η μακράιωνη ιστορία του περσικού λαού αποτελεί κομμάτι υπερηφάνειας για τους Ιρανούς και η παρουσία ξένων δυνάμεων στην χώρα, αγκάθι το οποίο τους ενοχλούσε μέχρι το 1979. Έως τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, παραδοσιακοί εχθροί του Ιράν θεωρούντο η Ρωσία και η Μ. Βρετανία των οποίων τα συμφέροντα δραστηριοποιούνται στην περιοχή³¹. Με την μεταπολεμική αλλαγή σκυτάλης της παγκόσμιας πρωτοκαθεδρίας, οι ΗΠΑ σταδιακά αντικατέστησαν την Βρετανία και το 1953 κατάφεραν το πρώτο πλήγμα στην ψυχολογία του Ιρανικού λαού, ο οποίος θεώρησε πως η Αμερική δεν επιθυμεί οικονομικά και πολιτικά δυνατό και ανεξάρτητο Ιράν. Το πραξικόπημα του 1953 ήταν η σπίθα που έγινε φλόγα και ο Μοσαντέκ έγινε ο μάρτυρας που θα ενσάρκωνε δυο δεκαετίες αργότερα ο Χομεϊνί³².

Τον Αύγουστο του 1953, η εθνικιστική κυβέρνηση του Μοχάμαντ Μοσαντέκ στο Ιράν ανετράπη. Στόχος της ήταν η μετατροπή του Ιράν από απόλυτη, σε συνταγματική μοναρχία. Είχε προηγηθεί δυο χρόνια νωρίτερα η κρατικοποίηση της ΑΙΟΚ (Anglo-Iranian Oil Company), την οποία οι δυτικές δυνάμεις εξέλεβαν σαν ένα πρελούδιο σύμπραξης του Ιράν με το έτερο ψυχροπολεμικό στρατόπεδο, αυτό της ΕΣΣΔ. Μεγάλη Βρετανία και Ηνωμένες Πολιτείες οργάνωσαν μυστικά πραξικόπημα εναντίον της ιρανικής κυβέρνησης, ανατρέποντας τον Μοσαντέκ και μεταφέροντας την απόλυτη εξουσία του περσικού κράτους στον υποστηριζόμενο από τη Δύση μονάρχη Ρεζά Παχλαβί (Σάχη)³³. Η διακυβέρνηση του Σάχη ταυτίστηκε με την Δύση αλλά και με τις

³¹ A. Saikal, <<Islamism, the Iranian revolution, and the Soviet invasion of Afghanistan>>, *The Cambridge History of the Cold War*, Volume III : Endings, Cambridge, 2010, σ.113

³² K. Pollack, *The Persian Puzzle : The Conflict Between Iran and America*, Νέα Υόρκη, 2005, σ.70

³³ A. Saikal, *ο.π.*, σ.114

αγριότητες της μυστικής αστυνομίας SAVAK. Σε μια προσπάθεια να κερδίσει την λαϊκή υποστήριξη ο Σάχης εξαπέλυσε την Λευκή Επανάσταση, η οποία αφορούσε την εξ Αμερικής ζητούμενη αναδιανομή γαιών, αλλά συνδυάστηκε και με άλλες κοινωνικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις, σε μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού και εκδυτικισμού. Η διακυβέρνηση του Σάχης, υπήρξε γενικότερα αποτυχημένη και αναποτελεσματικά σχεδιασμένη. Ο συνδυασμός των παραπάνω με την βιαιότητα και την αυταρχικότητα της SAVAK είχε ως αποτέλεσμα την δυσαρέσκεια ευρέος φάσματος του περσικού λαού³⁴. Αυτή η δυσαρέσκεια δεν ήταν εύκολο να εκδηλωθεί, παρά μόνο μέσα στα δίκτυα τζαμιών στα οποία η SAVAK δεν είχε πρόσβαση λόγω της ιερότητας του χώρου και της ερμητικότητας των δικτύων. Μέσα από αυτά, οργανώθηκε η αντιπολίτευση.

Ο Αγιατολάχ Ρουχολάχ Χομεϊνί αναδείχθηκε από τις αρχές της δεκαετίας του '60 ως μια ισχυρή αντιπολιτευτική φιγούρα. Ανέπτυξε μια επαναστατική ιδεολογία που συνδύαζε ισλαμικές αρχές με αντιμοναρχικές και αντιιμπεριαλιστικές ιδέες. Η θεωρία του περί “κυβέρνησης του ισλαμικού νόμου” (velayat-e faqih) παρείχε θεολογική νομιμοποίηση για θεοκρατική εξουσία³⁵. Εξόριστος στην ιρακινή πόλη Najaf έως το 1978 και έπειτα στο Παρίσι, ο Χομεϊνί οργάνωνε την αντιπολίτευση μέσα από παράνομα φυλλάδια και κασέτες. Το ίδιο έτος, ένα άρθρο που πρόσβαλε τον Χομεϊνί προκάλεσε μαζικές διαδηλώσεις και η βίαιη καταστολή τους οδήγησε σε περαιτέρω κλιμάκωση. Μέχρι τα τέλη του 1978, η κατάσταση ήταν ανεξέλεγκτη και ο Σάχης εγκατέλειψε <<προσωρινά>> την χώρα τον Ιανουάριο του 1979, χωρίς να επιστρέψει ποτέ. Από την άλλη, η επιστροφή του Χομεϊνί στην χώρα πραγματοποιήθηκε με την συνοδεία εκατομμυρίων οπαδών του, την 1^η Φεβρουαρίου του 1979 και άμεσα άρχισε η οικοδόμηση του ισλαμικού κράτους³⁶.

Η διακυβέρνηση Χομεϊνί προσπάθησε να εξαλείψει κάθε τι δυτικό από το Ιράν, καθιστώντας τις ΗΠΑ τον Μεγάλο Σατανά (The Great Satan). Η μεταξύ τους ένταση κορυφώθηκε με την Κρίση των Ομήρων του 1979. Όταν οι ΗΠΑ υποδέχτηκαν τον εξόριστο Σάχης για ιατρική περίθαλψη, στην Τεχεράνη δημιουργήθηκαν υποψίες για μια νέα αμερικανική παρέμβαση, όπως είχε συμβεί 26 χρόνια νωρίτερα. Στις 4 Νοεμβρίου

³⁴ A. Saikal, *ο.π.* σ.116-117

³⁵ E. Abrahamian, *Iran Between Two Revolutions*, New Jersey, 1982, σ.476

³⁶ I. Κέρσοου, *Η Ευρώπη σε Δίνη 1950-2017*, Αθήνα, 2020, σ. 289-290

1979, Ιρανοί φοιτητές κατέλαβαν την αμερικανική πρεσβεία στην Τεχεράνη και πήραν 66 ομήρους επί 444 ημέρες με τον Χομεϊνί να στηρίζει την ενέργεια, την οποία χρησιμοποίησε για να απομακρύνει τους μετριοπαθείς πολιτικούς και να ενισχύσει την ισλαμική πτέρυγα. Η κρίση χρησιμοποιήθηκε για να εδραιωθεί η θεοκρατία και να ενισχυθεί το αντιαμερικανικό αίσθημα. Στην πραγματικότητα το Ιράν δεν διεκδικούσε κάτι ρεαλιστικό από την Κρίση των Ομήρων, πέραν της ψυχολογικής και ηθικής γελοιοποίησης των ΗΠΑ. Αυτές, αρνούμενες να μπουν σε συζήτηση με τρομοκράτες και να θέσουν το Ιράν διπλωματικά επί ίσοις όροις, δεν συμμετείχαν σε διαπραγματεύσεις για την απελευθέρωση των ομήρων. Η επιχείρηση Eagle Claw που στήθηκε για την διάσωση τους, απέτυχε παταγωδώς και το ισχυρότερο έθνος του πλανήτη απλώς *κάθισε και περίμενε*³⁷. Πολιτικοί αναλυτές θεωρούν ότι ο Χομεϊνί καθυστέρησε την απελευθέρωση των ομήρων για να μην καρπωθεί την πολιτική επιτυχία ο Πρόεδρος Κάρτερ, ώστε να δείξει πως το Ιράν έχει τη δύναμη να πλήξει τον Αμερικάνο Πρόεδρο.

Η Ιρανική Επανάσταση του 1979 και η επακόλουθη κρίση των ομήρων είχαν βαθύ και διαρκή αντίκτυπο στην αμερικανική κοινωνία. Τα γεγονότα αυτά συνέβησαν σε μια περίοδο αυξανόμενης εσωτερικής αβεβαιότητας και αμφισβήτησαν άμεσα την παγκόσμια εικόνα των Ηνωμένων Πολιτειών ως υπερδύναμη. Οι Αμερικάνοι πολίτες που μόνο ως παρατηρητές συμμετείχαν στις περιπέτειες της εξωτερικής πολιτικής της χώρας τους, πλέον τις έβλεπαν να τους επηρεάζουν άμεσα μέσω της πετρελαϊκής κρίσης που προκλήθηκε και δεκαπλασίασε τις τιμές του πετρελαίου σε σχέση με μόλις λίγα χρόνια πριν³⁸. Ταυτόχρονα, συνδυάστηκαν και με άλλα σημαντικά ιστορικά γεγονότα που συνέβαλαν σε αυτήν την κατεύθυνση. Η αποτυχία του Βιετνάμ, η εισβολή της ΕΣΣΔ στο Αφγανιστάν, η κατάληψη της εξουσίας από τους Σαντινίστας, μαζί με την αποτυχία της επιχείρησης Eagle Claw αποκάλυψαν τις ευπάθειες της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής και συνέβαλαν σε ένα γενικευμένο αίσθημα ταπείνωσης, θυμού και κρίσης αυτοπεποίθησης³⁹. Κατά τη δεκαετία του '80 το γόητρο της Αμερικής έχει πληγεί και στην χώρα κυριαρχεί ο θυμός απέναντι στο Ιράν. . Ο λόγος του Χομεϊνί θεωρήθηκε από πολλούς Αμερικανούς ακραίος και επικίνδυνος, γεγονός που οδήγησε σε ένα κύμα

³⁷ K. Pollack, *ο.π.*, σ.170

³⁸ I. Κέρσοου, *ο.π.*, σ.289-290

³⁹ Nancy Mitchell, <<The Cold War and Jimmy Carter>>, *The Cambridge History of Cold War*, Volume III: Endings, Cambridge, 2010, σ.66

αντιμουσουλμανικού και αντιαραβικού αισθήματος στην αμερικανική κοινωνία και κουλτούρα, πλάθοντας στερεότυπα που θα παραμείνουν για δεκαετίες.

Η απουσία διπλωματικών σχέσεων και η αδυναμία εύρεσης λύσης, επέφερε την δαιμονοποίηση των δυο χωρών στην μυθολογία τους. Για το Ιράν, οι ΗΠΑ είναι ο Μεγάλος Σατανάς. Για τις ΗΠΑ, το Ιράν είναι μια χώρα που δεν παίζει με τους κανόνες της παγκόσμιας διπλωματίας και διοικείται από Τρελούς Μουλάδες (Mad Mullahs). Για την αμερικανική μυθολογία, το Ιράν είναι ένας επικηρυγμένος εγκληματίας, όπως αυτοί των western⁴⁰. Τρελός, απρόβλεπτος, παράλογος, ανεύθυνος, επικίνδυνος για την πλανητική ισορροπία, το Ιράν αποτελεί ένα αγκάθι στην παγκόσμια ειρήνη. Είναι ο άξονας του κακού⁴¹, ένα έθνος που υποθάλπει την τρομοκρατία, καταπιέζει τις γυναίκες και τις μειονότητες. Το Ιράν δεν μπορεί να καταταχθεί σε κάποιο από τα δυο ψυχροπολεμικά στρατόπεδα και αυτή η αδυναμία κατηγοριοποίησης του, αποτελεί μια διατάραξη της νόρμας (της Ρύπανσης, των Chesebro και Hamsher) και για αυτό προκαλεί την αμηχανία των ΗΠΑ, που επιθυμούν την εξάλειψη του, ώστε να επέλθει το προηγούμενο status quo και η Λύτρωση⁴².

⁴⁰ William Beeman, *The Great Satan vs. the Mad Mullahs : How the United States and Iran Demonize Each Other*, Σικάγο 2008, σ.6

⁴¹ W. Beeman, *ο.π.*, σ.11

⁴² Maguire, *ο.π.*, σ.263

Εικόνα 6: Ο Πρόεδρος Τζίμι Κάρτερ με τον Σάχη Ρεζά Παχλαβί, Τεχεράνη 1977

Πηγή : Jimmy Carter Library⁴³

⁴³ Ανακτήθηκε από :
<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%81%CF%87%CE%B5%CE%AF%CE%BF:ShahCarter.gif>,
τελευταία επίσκεψη : 23/01/2026

Εικόνα 7 : Ιρανική Επανάσταση

Πηγή : Associated Press⁴⁴

⁴⁴ Ανακτήθηκε από : <https://www.kathimerini.gr/world/561871243/i-iraniki-epanastasi-kai-i-ptosi-toy-sachi/>, τελευταία επίσκεψη : 23/01/2026

ΟΙ ΗΠΑ ΣΤΑ 80s

Η δεκαετία του 1980 αποτέλεσε κομβική περίοδο για την αμερικανική ιστορία και κατά τη διάρκεια της σταθεροποιήθηκαν ζυμώσεις που είχαν συμβεί κατά την προηγούμενη, όπως οι στρατιωτικές αποτυχίες των ΗΠΑ και η κατάρρευση της αναλογίας δολαρίου – χρυσού το 1971. Οι κλονισμοί που υπέστη η αμερικανική κοινωνία και οικονομία διατάραξαν την ψυχροπολεμική ηγεμονία των ΗΠΑ, η οποία θεωρητικά αποτελούσε την μόνη προστασία του πλανήτη απέναντι στο χάος και την επανάσταση⁴⁵.

Η θητεία του Ρόναλντ Ρίγκαν ξεκίνησε το 1981 και τελείωσε το 1989. Μέσα σε σχεδόν μια δεκαετία οι ΗΠΑ υιοθέτησαν κατά το πρότυπο της Μαργαρίτας Θάτσερ μια νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική, εγκαταλείποντας την παραδοσιακή κεϋνσιανή θεωρία⁴⁶, με αποτέλεσμα μια βραχύχρονη ύφεση στην αμερικανική οικονομία⁴⁷. Ο Πρόεδρος Ρίγκαν κράτησε μια επιθετική σκληρά αντικομμουνιστική στάση κατά τα πρώτα χρόνια της θητείας του, στηριζόμενος σε πολιτικές που είχαν μάλλον ως κίνητρο τις επικοινωνιακές κινήσεις εντυπωσιασμού του ακροατηρίου του, παρά την ουσιαστική εξεύρεση λύσεων. Χαρακτήρισε την ΕΣΣΔ ως την <<αυτοκρατορία του κακού>>, απέρριψε την υπάρχουσα συμφωνία SALT II (Strategic Arms Limitation Talks) σχετικά με την μείωση των πυρηνικών όπλων και τοποθέτησε αμερικανικούς πυραύλους στην Δυτική Γερμανία, πυροδοτώντας μια εντός και εκτός των συνόρων έντονη αντιπολεμική αντίδραση⁴⁸. Στις Ηνωμένες Πολιτείες τα αντιπολεμικά κινήματα προσπάθησαν να επηρεάσουν την αμερικανική πολιτική σχετικά με τον πυρηνικό αφοπλισμό (Nuclear Freeze) και την παρέμβαση της Ουάσινγκτον στις χώρες της Κεντρικής Αμερικής⁴⁹. Ωστόσο η εν λόγω παρέμβαση αλλά και η στήριξη αντί-κομμουνιστικών οργανώσεων υπήρξε συνεχής, όχι μόνο στην Κεντρική Αμερική αλλά και σε άλλες χώρες του Τρίτου Κόσμου⁵⁰. Οι συχνά ανούσιες στρατιωτικές επεμβάσεις απέναντι σε μη υπολογίσιμους

⁴⁵ G. Arrighi, <<The World Economy and the Cold War 1970-1990>>, *The Cambridge History of the Cold War*, Volume III : Endings, Cambridge, 2010, σ.23

⁴⁶ G. Arrighi, *ο.π.*, σ. 32

⁴⁷ R. Auxier, *Reagan's Recession*, Ουάσινγκτον, Δεκέμβρης 2010

⁴⁸ B. Fischer, <<US Foreign Policy Under Reagan and Bush>>, *The Cambridge History of the Cold War*, Volume III : Endings, Cambridge, 2010, σ.269-271

⁴⁹ M. Evangelista, <<Transnational organizations and the Cold War>>, *The Cambridge History of the Cold War*, Volume III : Endings, Cambridge, 2010, σ. 416

⁵⁰ D. Rossinow, *The Reagan Era: A History of the 1980s*, Νέα Υόρκη 2015, σ. 72

αντιπάλους (όπως λ.χ η Γρενάδα), όπως και γενικότερα η πολιτική του Ρίγκαν, μπορούν να ερμηνευτούν σύμφωνα με τον Χόμπσμπουμ, *σαν μια απόπειρα να εξαλειφθεί το στίγμα της ταπείνωσης, μέσω της επίδειξης της αδιαμφισβήτητης υπεροχής των άτρωτων ΗΠΑ*⁵¹.

Ο Ρίγκαν, σύμφωνα με τον Gil Troy δεν ήταν τόσο μεταρρυθμιστής, όσο συμφιλιωτής⁵² των ιδεαλιστικών 60s και των νέο-συντηρητικών 80s. Ο ίδιος, γεννημένος σε φτωχή οικογένεια και ακολουθώντας μια ιδιότυπη πορεία από τα χολιγουντιανά πλατό στο οβάλ γραφείο, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μια πραγμάτωση του αμερικανικού ονείρου, όμως δεν ήταν μόνο αυτό. Οι δυο προηγούμενες δεκαετίες έφεραν ισχυρούς τριγμούς στην αμερικανική κοινωνία. Η αποτυχία του Βιετνάμ, το σκάνδαλο Watergate, η αύξηση της ανεργίας, η Κρίση των Ομήρων, καθώς και οι ανεπιτυχείς θητείες των προέδρων που διαδέχτηκαν τον Τζον Κένεντι, είχαν κλονίσει βαθιά την εμπιστοσύνη των Αμερικανών απέναντι στην κυβέρνηση. Ο Ρίγκαν, μέσα από την εμπειρία του στην υποκριτική και τη χαρισματική του προσωπικότητα, δημιούργησε έναν πολιτικό μύθο. Έναν πρόσχαρο πολιτικό, ο οποίος χαμογελώντας θα διαβεβαίωνε τους Αμερικανούς, πως <<όλα θα πάνε καλά>>, θα αποκαθιστούσε την εθνική δύναμη και οικονομική ευημερία, θα ενίσχυε τις οικογενειακές αξίες και την ατομική ελευθερία⁵³.

Πέρα από τον γνωστό και σταθερό εξωτερικό εχθρό, τον κομμουνισμό, η αμερικανική κυβέρνηση στρεφόταν και στους εσωτερικούς εχθρούς που απειλούσαν τα χριστιανικά της ήθη. Η καμπάνια <<Πόλεμος εναντίον των Ναρκωτικών>> (War on Drugs) κορυφώθηκε με το διάγγελμα του προεδρικού ζεύγους το 1986, σε μια περίοδο που η χρήση κοκαΐνης και κρακ απειλούσε όλο και περισσότερο τα ανώτερα και κατώτερα κοινωνικά στρώματα αντίστοιχα⁵⁴. Η εγκληματικότητα αποτέλεσε επίσης τεράστιο πρόβλημα και η πάταξη της επικεντρώθηκε κυρίως στις φτωχότερες περιοχές αφροαμερικανικής πλειοψηφίας⁵⁵.

⁵¹ E. Χόμπσμπουμ, *Η Εποχή των Άκρων : Ο Σύντομος Εικοστός Αιώνας 1914-1991*, Αθήνα, 2010, σ. 317

⁵² G. Troy, *ο.π.*, σ.19

⁵³ A. Δρουμπούκη, *Ξημερώνει πάλι στην Αμερική*, Αθήνα, 2021, σ. 24

⁵⁴ D. Rossinow, *ο.π.*, σ. 122

⁵⁵ D. Rossinow, *ο.π.*, σ.129-130

Ο Ρίγκαν θέλησε να απελευθερώσει το καπιταλιστικό πνεύμα της Αμερικής και να χτίσει την Αμερική <<εισπράττοντας και ξοδεύοντας>>⁵⁶. Η βελτίωση της τεχνολογίας και η προβολή του πολύ και εύκολου χρήματος, εκτόξευσε το χρηματιστήριο και τους ασχολούμενους με αυτό, ωστόσο δημιούργησε και μια γενιά ατομικιστική, βυθισμένη στο άγχος⁵⁷. Σε σύμπτωση με τις κυβερνητικές επιδιώξεις, ο συντηρητισμός επικρατούσε όλο και περισσότερο και η κριτική που δεχόταν ο καπιταλισμός κατά τις προηγούμενες δεκαετίες αντικαθίστατο από μια αναγέννηση, μέσα στην οποία επιχειρηματίες όπως ο Ντόναλντ Τραμπ γινόντουσαν λαϊκοί ήρωες⁵⁸ και πρότυπα για τους νεαρούς, επίδοξους επιχειρηματίες που χαρακτηρίστηκαν με τον όρο yuppies (young urban professionals) και αποτέλεσαν βασική τάση της νεανικής μόδας εκείνη τη δεκαετία.

Πέρα από την πολιτική σκηνή, η δεκαετία του '80 ήταν έντονη, γεμάτη αλλαγές και τεχνολογική πρόοδο. Ήταν γενικότερα μια δεκαετία αφθονίας και οικονομικής ευημερίας⁵⁹ και μέχρι σήμερα αποτελεί εποχή νοσταλγίας, περισσότερο από κάθε άλλη δεκαετία. Διαρκώς κυκλοφορούν προϊόντα της ποπ κουλτούρας με ισχυρές αναφορές σε εκείνη την εποχή και δεν είναι καθόλου τυχαία η δημοτικότητα τους, με χαρακτηριστικότερες τις σειρές Stranger Things και Cobra Kai που κυκλοφόρησαν μέσω του Netflix.

Η ανάπτυξη της τεχνολογίας επηρέασε καταλυτικά την δεκαετία στην οποία πρώτη φορά κυκλοφόρησαν τα CD και η τηλεόραση μπήκε σε κάθε σπίτι. Η χρήση της γιγαντώθηκε και σύμφωνα με μελέτες ο μέσος Αμερικάνος αφιέρωνε περίπου 7 ώρες τη μέρα μπροστά στην οθόνη⁶⁰. Η ανάπτυξη της τηλεόρασης συνδυάστηκε και με την ανάπτυξη της επαγγελματικής πάλης, η οποία μέσω της τηλεοπτικής κάλυψης γνώρισε πρωτοφανή δημοφιλία, για αυτό και η περίοδος από το 1982 έως το 1992 ονομάστηκε <<Χρυσή Εποχή>>.

⁵⁶ G. Troy, *Morning in America : How Ronald Reagan Invented the 1980s*, New Jersey 2005, σ. 214

⁵⁷ G. Troy, *ο.π.*, σ. 223

⁵⁸ D. Rossinow, *ο.π.*, σ.125

⁵⁹ Α. Δρουμπούκη, *ο.π.*, σ. 59

⁶⁰ <<Americans Tune In 7 Hours a Day, Nielsen Says>>, LA Times Archive, 13 Δεκεμβρίου 1989, ανακτήθηκε από : <https://www.latimes.com/archives/la-xpm-1989-12-13-ca-429-story.html> τελευταία επίσκεψη : 13/03/2026

Πέρα από τη ροκ μουσική, άνθησε για πρώτη φορά και η metal, με συγκροτήματα όπως οι Iron Maiden και οι Metallica. Μέσα από την σκληρή μουσική και την άκομψη για τα χριστιανικά ήθη εικονογραφία τους, οι metal μπάντες έσπειραν ηθικό πανικό στα καθωσπρέπει μεσοαστικά στρώματα. Τέσσερις γυναίκες παντρεμένες με επιφανείς πολιτικούς και επιχειρηματίες της Ουάσιγκτον, έμειναν στην ιστορία ως οι Washington Wives και δημιούργησαν τον συμβουλευτικό προς τους ανήσυχους γονείς οργανισμό Parents Music Resource Center (PMRC) και τα χαρακτηριστικά αυτοκόλλητα <<PARENTAL ADVISORY>> τα οποία κοσμούσαν τους απρεπείς και άσεμνους μουσικούς δίσκους⁶¹.

Αναπόσπαστο χαρακτηριστικό των 80s ήταν τα εμπορικά κέντρα τα οποία υπήρξαν κέντρο της κοινωνικής ζωής των νέων. Τα εμπορικά κέντρα αποτέλεσαν μια πόλη μέσα στην πόλη, μια μικροκοινωνία αφθονίας, στην οποία κάθε ευχαρίστηση ήταν προς πώληση. Μέσα σε αυτά αναπτύχθηκε μια νεολαία υπερκαταναλωτική, πολύ λιγότερο αντιδραστική και ριζοσπαστική από την προηγούμενη. Το παραπάνω είναι ενδεικτικό και στην πορεία του κινηματογράφου και της λεγόμενης <<Reaganite entertainment>>. Σε αυτή τη δεκαετία κυριάρχησαν τα blockbusters, τα οποία σύμφωνα με τον Andrew Britton ήταν αποτέλεσμα της συντηρητικής επανάπαυσης του κινηματογράφου, που βασιζόταν στην επιφανειακή ευτυχία, χωρίς περαιτέρω κριτική της σύγχρονης κοινωνίας⁶².

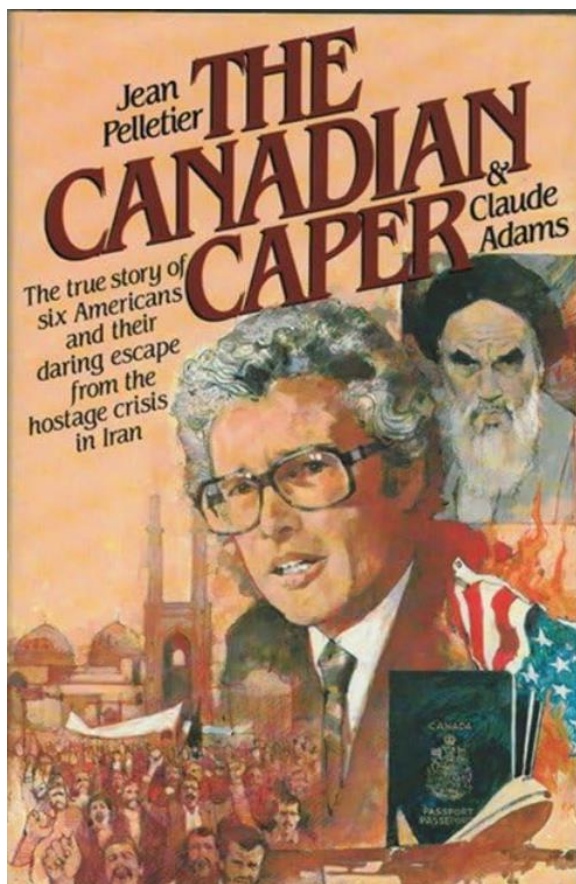
Μπορούμε γενικότερα να συμπεράνουμε ότι στα 80s κυριαρχεί ο συντηρητισμός, η πίστη σε παραδοσιακές αμερικανικές αξίες όπως η χριστιανική θρησκεία, η ατομικότητα και η σκληρή δουλειά. Οι ΗΠΑ είναι μια κοινωνία που ευημερεί μέσα στα υλικά αγαθά, όμως ταυτόχρονα πρέπει να προστατευτεί από εξωτερικούς και εσωτερικούς εχθρούς, οι οποίοι απειλούν να διαβρώσουν τις πατροπαράδοτες ηθικές αξίες και ως εκ τούτου την ίδια την Αμερική και την ευημερία της. Ένας τέτοιος εχθρός ήταν το Ιράν το 1979 και (συμβολικά) ο Iron Sheikh μερικά χρόνια αργότερα. Μέσα σε αυτήν την γεμάτη ένταση δεκαετία, το πληγωμένο αίσθημα των Αμερικανών δεν έχει πλήρως ανακάμψει. Μερικά χρόνια μετά την Ιρανική Επανάσταση και την Κρίση των Ομήρων, η Ισλαμική

⁶¹ Α. Δρουμπούκη, *ο.π.*, σ.133

⁶² Α. Δρουμπούκη, *ο.π.*, σ. 239

Δημοκρατία θεωρείται ακόμη εχθρός των ΗΠΑ και του Δυτικού Κόσμου. Ταινίες όπως το *Not Without my Daughter* (1991) και το *Escape from Iran : The Canadian Capers* (1981), αλλά και σειρές όπως το *On Wings of Eagles* (1986) και τραγούδια σαν το *Bomb Iran* (1980) των *Vince Vance & The Valiants*, απλά μας επιβεβαιώνουν σε κάποιον βαθμό το αίσθημα της αμερικανικής κοινωνίας, απέναντι στο Ιράν. Ταινίες, σειρές, μουσική και γενικότερα προϊόντα της ποπ κουλτούρας, αναπαριστούν την μάχη ΗΠΑ-Ιράν σε μια συμβολική επανάληψη της αληθινής μάχης που συνέβη μερικά χρόνια πριν, ίσως με ένα κίνητρο εξιλέωσης, διόρθωσης των σφαλμάτων, που θα κάνουν την Αμερική νικήτρια αυτή τη φορά. Και οι σημαντικότερες νίκες από αυτές δεν ήρθαν στα πλατό του Χόλιγουντ, αλλά στο ρινγκ.

Εικόνα 8 : Escape from Iran – The Canadian Caper (1981)

Πηγή : IMDB⁶³

⁶³ Ανακτήθηκε από : https://www.imdb.com/title/tt0082339/?ref_=mv_close

ΣΤΟ ΠΙΝΓΚ

HUSSEIN THE GREAT ARAB

Ο Hossein Khosrow Ali Vaziri (1942-2023) γεννήθηκε στην πόλη Ντάμγκαν του Ιράν. Υπηρέτησε στον Αυτοκρατορικό Στρατό του Ιράν και υπήρξε αγωνιστικός αθλητής της ελληνορωμαϊκής πάλης, εκπροσωπώντας το Ιράν σε διεθνείς διοργανώσεις. Στον χώρο του professional wrestling κυριαρχεί η εντύπωση πως συμμετείχε στην Ολυμπιάδα του 1968 στο Μεξικό, καθώς και το ότι υπήρξε προσωπικός σωματοφύλακας του ίδιου του Σάχη Παχλαβί. Κάτι τέτοιο πρόκειται για αστικό θρύλο, ενδεικτικό ωστόσο της μυθολογίας του kayfabe χαρακτήρα. Παρόλα αυτά ο Βαζίρι συμμετείχε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1972 και 1976 ως βοηθός προπονητής της Αμερικανικής αποστολής και κατέκτησε την δεύτερη θέση το 1969 και 1970, αλλά και την πρώτη το 1971, σε τουρνουά ελληνο-ρωμαϊκής πάλης της Ερασιτεχνικής Αθλητικής Ένωσης (Amateur Athletic Union)⁶⁴. Από το 1972 ο Βαζίρι μπήκε στον χώρο του professional wrestling ως face, όμως σύντομα πέρασε στην αντίπερα όχθη της παλαιστικής ηθικής και υιοθέτησε το όνομα Hussein (ή άλλες φορές Hossein) Arab ή Hussein The Great Arab. Ακόμη δεν είχε γεννηθεί ο χαρακτήρας του Iron Sheik, ενός από τους σπουδαιότερους heels στην ιστορία του θεάματος.

Ύψους 1,83 και βάρους 117 κιλών, στιβαρός, με ογκώδεις μύες, φαρδύ λαιμό και ώμους, καραφλός και με επιβλητικό μουστάκι, έμπαινε στην αρένα με την παραδοσιακή keffiyah και χαρακτηριστικές μπότες με καμπυλωτές ανορθωμένες μύτες, οι οποίες υποτίθεται φοριόντουσαν από αρχαίους πολεμικούς λαούς για να αποτελειώνουν τους πεσμένους αντιπάλους τους. Ο Σεΐχης διαφεύγοντας της προσοχής των διαιτητών, έκρυβε σιδερένια αντικείμενα στις μύτες των υποδημάτων του, ώστε να κάνει τα χτυπήματα του ακόμα πιο επώδυνα⁶⁵. Τα πρώτα χρόνια πάλεψε για την εταιρεία AWA (American Wrestling Association) και το 1979 υπέγραψε με το WWF (World Wrestling Federation), παλεύοντας με διάφορους αντιπάλους μεταξύ των οποίων και ο επί χρόνια πρωταθλητής

⁶⁴ Keith Eliot Greenberg, After Addiction and Tragedy, The Iron Sheik Gets Back Up off the Mat, 4 Ιουνίου 2018, ανακτήθηκε από : <https://bleacherreport.com/articles/1732808-after-addiction-and-tragedy-the-iron-sheik-gets-back-up-off-the-mat> τελευταία επίσκεψη : 19/06/2025.

⁶⁵ Victory Sports Series Wrestler Annual, Ιούλιος 1984, G.C. Publishing Corp. , σ.22

Bob Backlund. Ο Hossein Arab κέρδισε το πρώτο στην ιστορία Battle Royale⁶⁶ και έναν αγώνα με έπαθλο την ζώνη του πρωταθλητή, εναντίον του Backlund. Ο Hossein ηττήθηκε μετά από 31 λεπτά μάχης, ωστόσο ο θρύλος του είχε ήδη ξεκινήσει να γράφεται. Τον Απρίλιο του 1980 αποχωρώντας από το WWF ο Hossein υπέγραψε με την Jim Crocket Promotions. Τα περιοδικά pro wrestling κάλυψαν την αποχώρηση του με τίτλους όπως <<Μια απειλή διώχνεται από το WWF>> (A Menace is Driven From the WWF), πλέκοντας το εγκώμιο για τον άντρα που <<όποιος καταφέρνει να τον διώξει από κάπου, αξίζει να καυχείται>>⁶⁷. Ο Hossein επέστρεψε στο WWF 3 χρόνια αργότερα. Ως τότε πάλεψε σε διάφορες εταιρίες συνήθως με το όνομα Hossein Arab, παρότι τονίζονταν ότι είναι Ιρανός, άρα όχι Άραβας, ωστόσο στην επαγγελματική πάλη τέτοιου είδους λεπτομέρειες δεν κάνουν την διαφορά. Ο <<εισβολέας από το Ιράν>>, με την καθοδήγηση του διαβόητου heel manager Fred Blassie⁶⁸, παρουσιαζόταν στα περιοδικά σαν ένας τεχνικός, δυνατός παλαιστής, ο οποίος χρησιμοποιούσε παράνομες και βάρβαρες τεχνικές για να κερδίσει. Το 1981 ένωσε προσωρινά τις δυνάμεις του με έναν άλλον αντι-αμερικάνο, τον σοβιετικό Ivan Koloff, μέχρι οι δυο τους να εμπλακούν σε μια αντιπαράθεση heel εναντίον heel, για την οποία ένας αρθρογράφος συνέστηνε στους αναγνώστες του περιοδικού Inside Wrestling Magazine <<να μην δώσουν την προσοχή τους σε αυτούς τους αλήτες>>⁶⁹. Ένας άλλος αρθρογράφος ωστόσο του ίδιου περιοδικού, υιοθετώντας ο ίδιος τον χαρακτήρα του heel, λυπάται για τους δυο εξαιρετικούς παλαιστές και την ζημία που μπορεί να προκαλέσουν ο ένας στον άλλον, μιας και οι δυο μοιράζονται κοινά ιδεώδη, κατατρεγμένοι στις ΗΠΑ εξαιτίας των εθνικοτήτων τους που στην Αμερική είναι <<τόσο ευπρόσδεκτες όσο η πανώλη>>⁷⁰. Η ηθική της επαγγελματικής πάλης διαχέεται από τους αθλητές, μέχρι τους αρθρογράφους των περιοδικών, οι οποίοι επιδιώκουν την κινητοποίηση του θυμικού των αναγνωστών, θετική ή αρνητική, με τον ίδιο τρόπο που οι αθλητές την επιδιώκουν μέσα στο ρινγκ.

⁶⁶ Το Battle Royale είναι τύπος αγώνα, στον οποίον πολλοί αθλητές ξεκινούν ταυτόχρονα να παλεύουν μέσα στο ρινγκ. Στόχος κάθε αθλητή είναι να αποκλείσει τους αντιπάλους του, πετώντας τους έξω από το ρινγκ. Ο τελευταίος εναπομείνας αναδεικνύεται νικητής.

⁶⁷ Inside Wrestling Magazine, Ιούνιος 1980, G.C London Publishing Corp., σ.35

⁶⁸ Wrestling Today, τ.13, 1980, σ.45

⁶⁹ Inside Wrestling Magazine, Απρίλιος 1981, σ.24

⁷⁰ Inside Wrestling Magazine, Μάιος 1980, σ.12, σ.64

Πατώντας πάνω στους αρχετυπικούς μηχανισμούς των heel και την κλασική διαμάχη Αμερικής – Υπόλοιπου κόσμου, ο Hossein Arab αποτέλεσε έναν αποτελεσματικό heel, έναν χρήσιμο κακό στην δεκαετία του '70 και στις αρχές της δεκαετίας του '80. Ωστόσο ο χαρακτήρας του δεν έλαβε πολιτική χροιά. Η αντιπαράθεση παρέμεινε επιφανειακή στα πλαίσια του Αμερικάνος εναντίον Ξένου. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν η ιρανική του καταγωγή χρησιμοποιήθηκε για τον ερεθισμό των θεατών σε τοπικά shows. Ωστόσο στα περιοδικά που εξετάζουμε και αποτελούν την κύρια πρωτογενή πηγή μας, η καταγωγή του αναφερόταν πληροφοριακά, για να τονιστεί η διαφορετικότητα του, η εξωτικότητα του Μεσανατολίτη άγριου, χωρίς περαιτέρω αναφορές και αναλογίες στα πολιτικά δρώμενα της εποχής. Όλα αυτά, μέχρι τον Νοέμβριο του 1982.

Εικόνα 9 : Το άρθρο Brutality for Hire, Νοέμβριος 1982

The Iron Sheik — Brutality For Hire

By Jim Conatse

The list of brutal, sadistic, vicious grapplers recruited by manager Jimmy Hart for his First Family of Professional Wrestling is a lengthy one, with names like Killer Koi Kropp, El Mongol, Terry Funk, the Cuban and Iranian Assassin, and other such wrestling personalities who take extreme pleasure in inflicting pain on their foes. Of course, Hart in his three years in managing has guided over 50 different wrestlers, and the majority of these have been great athletes and talented wrestlers with just too much ego, too little moral backbone, or a bullying streak which prevented them from wrestling by the rules.

But in the other few cases, those men in the sport that are animalistic, psychotic, sadistic, or just plain brutal, Hart has found great success. He uses these men as mercenaries, hired killers, specifically to injure opponents and strike fear into the hearts of enemies of the Family. Hart is known for flogging these men, and for giving them free reign to run rampant.

This knowledge prepared us one for the Iron Sheik. Without doubt, no one that Hart has ever managed has made such an impact on the mid-south area as the man from Teheran, Iran. Hart's dealings with him, his negotiations for contracts, were entirely secret until Hart burst him upon the scene in early May and sent him out to run roughshod over everyone who stood in his way.

Unbelievable as it may seem to those who have witnessed his biting, gouging tactics in the ring, the Iron Sheik is probably the most talented amateur and collegiate-style wrestler in the sport. His credentials are impressive and numerous — Iranian High School champion four times, Iranian Army Champion, Gold Medal winner in the European Amateur Championships, member of the Iranian Olympic Team in the 1968 Mexico City games, National AAU Champion three consecutive years. During his time in the Iranian Army his prowess was so well-regarded that he was selected to be a personal bodyguard for the wife of the Shah of Iran.

When he came to the United States, he brought all this talent with him, but a deep hatred for the U.S. as well. An Iranian patriot to the extreme, he has not just enraged fans, but left them foaming at the mouth by his waving of the Iranian flag. His total arrogance in his belief that the Iranian people are superior to Americans in every way, and his totally disgusting tirades not just insulting but vilifying the United States in every way possible. He claims that the only reason he is in this country is to defeat American after American to prove Iran's superiority, and at the same time make fools of the citizens of the U.S. by carrying bushels full of American dollars. At the very mention of praise for the U.S., he flies into an uncontrollable rage.

After coming to this country, he evidently saw that professional wrestling was a better "soapbox" for his political views, and left the amateurs in 1972. He has in his years as a pro held the Australian Heavyweight Title, Canadian Heavyweight crown, the Northwest Heavyweight belt and the Mid-Atlantic Heavyweight Championship. He has appeared in every major area of the country and stars that have fallen before his all-out attack include men like Jesse Ventura, "Superfly" Jimmy Snuka, Chief Jay Strongbow, Ted DiBiase, Jim Brunzell, Pedro Morales, Blackjack Mulligan, Mr. Wrestling 2, Bud, Bad LeRoy Brown and current NWA World Champion "Nature Boy" Ric Flair.

So, it was this man, a combination of a superb athlete, a vicious mauler, and a slightly over-the-edge political zealot that Hart unleashed upon the area. And unleashed is a proper term, for he began literally plowing his way through every single wrestler that was thrown or was brave enough to step into his path. Claiming that to wrestle by the rules would show respect for his American opponents that he does not have, he instead chose to subject them to tactics illegal in a bar fight, and in running roughshod over competitors like Danny Davis, Roy Rogers, Bobby Fulton, Joe Stark, and Ric McCord, he used chairs, tin snips, microphone cords,

The Iron Sheik gnaws on Joe Stark's bloody forehead in a disgusting display of brutality.

The Sheik continued his punishment of Stark by choking his dazed opponent with the ring ropes.

restraining ropes even the men's own ring jackets to choke them, beat them, and reduce them to bloody messes. However, a man with the pride of the Iron Sheik could not totally refrain from showing his wrestling ability, just to taunt the fans, and in each victory delivered the "coup de grace" in the form of a different variety of devastating suplex. These varied forms of suplexes are the Iron Sheik's most crippling legal weapon, and whether it be a vertical suplex, double-arm suplex, belly-to-back suplex or belly-to-belly Iranian suplex, the effect is the same — total destruction.

Hart and the Sheik quickly became the talk of wrestlers and fans in the area, and the speculation centered upon what direction Hart would send his newest "artillery" in. The opponents Hart had been signing the Sheik to face were talented young wrestlers, but lacked the size and experience to cope with the tactics the Sheik employed. Most thought Hart would arrange the Iranian's first serious challenge to be Jerry "The King" Lawler, the crafty manager's number one enemy.

But fate, and the Sheik's own arrogance stepped in. When he first arrived in the area, as yet another way of showing Iranian superiority, the Sheik had publicly laid down his Persian Club challenge. The Persian Club, two 75 pound wooden pieces of exercise equipment, are thought of in Iran as what separates the men from the boys, so to speak. In proper use they are grasped by the ends, lifted over the head and dipped and raised in repetition. Several wrestlers had tried, but no one could even get the clubs above their heads.

Enter the "Outlaw," Ron Bass. While the Sheik was destroying another opponent on TV, Bass was doing guest commentary, and his curiosity got the better of him. He walked over, picked up the clubs and began doing repetitions. The Sheik, who had stated that he would pay \$1,000 to any man who could do half as many repetitions as he, was so enraged at seeing an American that could do the clubs at all that he raced out of the ring, grabbed one of the clubs, and smashed Bass in the head with it. As a result, the fans took the side of the formerly hated Bass in his attempts to settle the score with the Sheik, but also saw the Sheik become even more despised, as to combat a bigger man like Bass the Sheik resorted to pulling a metal, pointed butcher knife out of his boot and slicing Bass' forehead into a bloody pulp. Everyone who witnessed this sickening spectacle grew to hate the Sheik more than ever, and if the Sheik were not such an egotistical man he would have begun fearing for his life. The combination of his flag-waving, his outspoken political views, and his disgusting and outrageous ring tactics had come close to inciting more than one riot.

With fans calling for a lynching and all the wrestlers in the area screaming for a chance to shut his mouth, a prudent man would have laid low for a few weeks. Instead, the Sheik and Hart issued a press release among these lines —

"The Sheik will not stick to the rules," Hart said, "because the fans are not worthy of seeing his wrestling talent and there are no American wrestlers he respects enough. The final straw for him came when the U.S. negotiated the release of the

Πηγή : Wrestling Revenue

Εικόνα 10 : Ο The Iron Sheikh με την ιρανική σημαία με τυπωμένο τον Χομεϊνί, Μάιος 1984

Πηγή : Pro Wrestling Illustrated

IRON SHEIK

Ο χαρακτήρας του Iron Sheik εμφανίζεται πρώτη φορά στο WWF στις 20 Φεβρουαρίου 1982 σε ένα house show⁷¹ στο St.Petersburg της Florida. Στα έντυπα τεύχη, κάνει την εμφάνιση του στο περιοδικό Wrestling Revenue τον Νοέμβριο του 1982 σε ένα τετρασέλιδο άρθρο με τον υπότιτλο <<Brutality for Hire>>. Τρία χρόνια μετά την κρίση των ομήρων, ο Σεΐχης μπορούσε να εκμαιεύσει τις αντιδράσεις του κοινού <<απλά περνώντας την κουρτίνα>> με ανατολίτικη μουσική να τον συνοδεύει και ανεμίζοντας τη ιρανική σημαία με άλλοτε τυπωμένο τον Χομείνι και άλλοτε τον βασιλικό θυρεό, του συμμάχου των Αμερικανών Σάχη, χωρίς βέβαια αυτή η πολιτικού χαρακτήρα διάκριση να επηρεάζει ιδιαίτερα το κοινό. Εισερχόμενος στο ρινγκ εξαπέλυε λίβελλους κατά της Αμερικής στην μητρική του γλώσσα, με τέτοια θεατρικότητα και παραστατικότητα, που η μετάφραση ήταν περιττή. Το τετρασέλιδο αφιέρωμα του Wrestling Revenue αναφέρεται στον Σεΐχη, τον ακραίο Ιρανό πατριώτη ο οποίος ήρθε στην Αμερική κουβαλώντας μίσος για αυτήν, δαιμονοποιώντας την με κάθε τρόπο. Ο Iron Sheik όπως και το κράτος – τρομοκράτης του Ιράν δεν παίζει με τους κανόνες. Χρησιμοποιώντας ύπουλες τακτικές επιδιώκει να αποδείξει την ανωτερότητα της χώρας του έναντι των ΗΠΑ. Επιπλέον ο Σεΐχης κάνει ευθεία αναφορά στην κρίση που με πολλούς τρόπους συγκλόνησε την αμερικανική κοινωνία:

<<Ο Iron Sheik δεν κρατάει ομήρους. Ο Iron Sheik θα κάνει αυτό που έπρεπε να είχε κάνει ο Χομείνι. Να τους σκοτώσει. Να σκοτώσει τις ΗΠΑ, (...) ελπίζω οι Αμερικάνοι που φωνάζουν USA και ανεμίζουν σημαίες, να έχουν αρκετά λεφτά για βενζίνη, ώστε να έρθουν να με δουν να κερδίζω ακόμη μια φορά τις ΗΠΑ και κάποιος ηλίθιος να φέρει μια σημαία ώστε να καλύψει το σώμα του Τζέρι Λόουλερ, όταν θα τον βγάζουν από το ρινγκ. Φτύνω στην σημαία σας, φτύνω στον λαό σας, ορκίζομαι στον Χομείνι να κερδίσω τον Λόουλερ και να χάσω την βρωμερή φάτσα των ΗΠΑ στο χόμα.>>

Σημειώνεται η πρώτη φορά που μια professional wrestling διαμάχη παίρνει τόσο έντονη πολιτική χροιά και μάλιστα με ένα θέμα τόσο σοβαρό για την αμερικανική κοινωνία. Στο ίδιο άρθρο, ο αντίπαλος του Σεΐχη, Jerry <<The King>> Lawler αναφέρει πως :

⁷¹ Μη τηλεοπτικό σόου.

<<Περίμενα αυτό το ματς τόσο καιρό. Ξεχνάμε πόσο τυχεροί είμαστε που έχουμε γεννηθεί στην σπουδαιότερη χώρα του κόσμου. Αλλά για κάποιον καιρό δεν μπορούσαμε να κρατάμε το κεφάλι μας περήφανα ψηλά, δεν μπορούσαμε να καυχόμαστε. Στις 4 Νοεμβρίου 1979, για 444 μέρες, μια μικρή ασήμαντη χώρα κράτησε 52 δικούς μας Αμερικάνους, ομήρους και για 444 μέρες ήμασταν ντροπιασμένοι, εξευτελισμένοι και μας κορόιδευαν. Πήραν την αμερικανική σημαία και την πέταξαν στα σκουπίδια (...) και την έκαψαν. Και επειδή είχαμε στον Λευκό Οίκο έναν τύπο, ο οποίος δεν είχε τα κότσια, κάτσαμε και περιμέναμε. Λοιπόν, από αυτήν την χώρα είναι ο Iron Sheik και είναι περήφανος. Σας μισεί, με μισεί, μισεί κάθε τι αμερικανικό. Λοιπόν, θα του δείξω τι μπορεί να κάνει ένας Αμερικάνος που έχει τα κότσια να του αντισταθεί (...) και θα τον κάνω να εύχεται να ήταν πίσω σε αυτήν την τρύπα της κολάσεως (σημ: hellhole) και εύχομαι να πάρει κάθε βρωμιάρη Ιρανό πίσω μαζί του.>>⁷²

Το 1983 ήταν το έτος που εκτόξευσε την καριέρα του Khosrow Ali Vaziri. Τον Σεπτέμβριο του 1983 ξεκινάει ένα σερί νικών που θα τον καταστήσουν υποψήφιο διεκδικητή του τίτλου. Η συνέντευξη του στο περιοδικό The Wrestler⁷³ συνοδεύεται από βιογραφικό σημείωμα που τον χαρακτηρίζει έναν από τους πιο μισητούς και επικίνδυνους παλαιστές στο άθλημα, εξαιτίας της βαναυσότητας και των δόλιων τακτικών του. Ο Σεΐχης αγνοεί τις διορθώσεις του δημοσιογράφου στα συνεχή ψέματα του και απαιτεί την διεκδίκηση του τίτλου. Και στις 26 Δεκεμβρίου 1983 θα την έχει.

Ακόμη ένα χαρακτηριστικό του Iron Sheik ήταν τα Persian clubs, τα παραδοσιακά ρόπαλα 35 κιλών, τα οποία σήκωνε πάνω από τους ώμους και περιέστρεφε κυκλικά. Ο Σεΐχης προκαλούσε τους υπόλοιπους παλαιστές να επαναλάβουν τον άθλο του, με όλους να αποτυγχάνουν⁷⁴. Δυο μέρες πριν κατακτήσει τον τίτλο, προκάλεσε τον επί σειρά ετών babyface Αμερικάνο πρωταθλητή Μπομπ Μπάκλαντ να κάνει το Persian Club Challenge. Όταν με την τρίτη προσπάθεια ο Μπάκλαντ έδειξε να τα καταφέρνει, ο ύπουλος Σεΐχης του επιτέθηκε πισώπλατα τραυματίζοντας τον. Παρά την πρόθεση του

⁷² Wrestling Revenue, Νοέμβριος 1982, Pro Wrestling Enterprises, σ.20

⁷³ The Wrestler, Φεβρουάριος 1984, G.C London Publishing Corp. σ.24

⁷⁴ Ο Χαλκ Χόγκαν ανέφερε πως παρότι όλοι προσπαθούσαν, κανένας δεν κατάφερε να σηκώσει τα ρόπαλα. Σημειωτέο πως ο Χόγκαν ήταν 20 εκατοστά και 20 κιλά μεγαλύτερος από τον Ιρανό.

μάνατζερ του να αναβάλλει τον αγώνα, ο Μπάκλαντ ήταν κάθετος στο να αγωνιστεί κανονικά⁷⁵.

Την ημέρα του αγώνα οι δυο αθλητές εισήλθαν με τους συνοδούς-managers τους στο ρινγκ του εμβληματικού Madison Square Garden. Στο πλευρό του Sheik, ο Fred Blassie, ντυμένος με μια keffiyah και μωβ κουστούμι και έχοντας υιοθετήσει τον τίτλο Ayatollah μπροστά από το όνομα του⁷⁶. Ο Σεΐχης εξαρχής άρχισε να επιτίθεται στον αυχένα του Μπάκλαντ. Μετά από περίπου δέκα λεπτά και ενώ ο Μπάκλαντ έδειχνε να κυριαρχεί, τραυμάτισε τον αυχένα του σε μια προσπάθεια να αποτελειώσει τον Σεΐχη. Τότε ο καιροσκόπος Ιρανός βρήκε την ευκαιρία να πιάσει τον πρωταθλητή στην χαρακτηριστική του λαβή υποταγής, το Camel Clutch, ασκώντας πίεση στον τραυματισμένο αυχένα του Αμερικανού. Ο Μπάκλαντ αρνήθηκε να υποταχθεί ωστόσο ο μάνατζερ του, Άρνολντ Σκόαλαντ πέταξε την λευκή πετσέτα και ο Ιρανός στέφθηκε πρωταθλητής προς απογοήτευση των 25.000 θεατών που παρακολούθησαν την διοργάνωση ζωντανά και των πολλών περισσότερων που την παρακολούθησαν τηλεοπτικά τρεις μήνες αργότερα. Ο πιο μισητός άνθρωπος στο wrestling, όπως τον ανέφερε το Wrestling Revenue, την επομένη των Χριστουγέννων του 1983, σόκαρε τους θεατές, έκανε το ανεπανάληπτο, νικητής- ανέμιση την ιρανική σημαία μέσα στην Νέα Υόρκη. Φυσικά η κυριαρχία του Σεΐχη δεν θα μπορούσε να διαρκέσει. Εκείνη την περίοδο υπήρχε πληθώρα από wrestling promotions για να παρακολουθεί κανείς και ένα WWF με Ιρανό πρωταθλητή δεν θα ήταν και πολύ ελκυστικό για τους φιλάθλους

Τα αρχετυπικά χαρακτηριστικά ενός αποτελεσματικού heel συγκλίνουν στο πρόσωπο του Khosrow Ali Vaziri. Ύπουλος, βάνουσος, μοχθηρός, τρελός και παθιασμένα αντί-Αμερικάνος επιτίθεται πισώπλατα στον τραυματισμένο αντίπαλο του, κρύβει σιδερένια υλικά στα ειδικά σχεδιασμένα παπούτσια του και με στομφώδη σπασμένα αγγλικά και έντονη κινησιολογία προσβάλλει τους Αμερικανούς και τις ΗΠΑ. Ο Iron Sheik ενσαρκώνει μια παρωδημένη μορφή της Ισλαμικής Δημοκρατίας, όπως αυτή αποτυπώνεται στην αμερικανική μυθολογία. *Καθοδηγούμενος από το μίσος, την πείνα και την επιθυμία* ο τρελός από το Ιράν (The Madman from Iran), έχει τον ίδιο στόχο με την

⁷⁵ The Wrestler, Απρίλιος 1984, G.C London Publishing Corp, σ.8

⁷⁶ Pro Wrestling Illustrated, Μάιος 1984, Kappa Publishing Group , σ.12

φονταμενταλιστική του πατρίδα, να σακατέψει, να ταπεινώσει, να εξευτελίσει, κάθε τι αμερικανικό και να αποδείξει στους αδύναμους Αμερικάνους την υπεροχή του ιδίου και της πατρίδας του⁷⁷. Ωστόσο ο Σεΐχης, δεν μπορεί να είναι μια αμελητέα δύναμη, ειδικά δεν θα μπορέσει να επιβληθεί επί της ισχυρής Αμερικής, ώστε εν τέλει αυτή να πάρει την εκδίκηση της και να ολοκληρωθεί η Κάθαρση. Διαρκώς τονίζεται –και είναι οφθαλμοφανής- η δύναμη του Ιρανού, το αθλητικό του υπόβαθρο και η αγωνιστική εμπειρία του⁷⁸. Παρόλα αυτά μόνο τραυματισμένο θα μπορέσει να κάμψει τον Αμερικανό. Ακόμα κι έτσι όμως, ο γενναίος Μπάκλαντ αρνείται να υποταχθεί και μόνο όταν ο συνοδός/manager του πετάει την λευκή πετσέτα, ο Ιρανός ανακηρύσσεται νικητής. Όπως στον πόλεμο, έτσι και στο professional wrestling, οι αντιμαχόμενες πλευρές κατατάσσονται σε ολοκληρωτικά καλές και ολοκληρωτικά κακές, από το εκάστοτε εθνικό αφήγημα. Στην προκειμένη, η πληγείσα αμερικανική ψυχολογία, όπως αυτή διαμορφώθηκε μετά τις ήττες σε Ιράν και Βιετνάμ, θα έχει την ευκαιρία να εκδικηθεί το Ιράν για τους εξευτελισμούς που υπέστη στην πρεσβεία της Τεχεράνης και στο Madison Square Garden. Στο ενδιάμεσο, ο θεατής θα μπορέσει να ξεσπάσει βρίζοντας όχι μόνο τον Iron Sheik αλλά και το ιρανικό ιδεώδες που αυτός ενσαρκώνει. Και για να πάρει εν τέλει εκδίκηση, θα χρειαστεί το αρχέτυπο του αμερικανισμού, ένας αληθινός Αμερικάνος. Ο Χαλκ Χόγκαν.

⁷⁷ B.R.Sugar & G.Napolitano, *The Pictorial History of Wrestling : The Good, The Bad and The Ugly*, Νέα Υόρκη 1984, σ.158-159

⁷⁸ B.R.Sugar & G. Napolitano, *ο.π.*

Εικόνα 11 : Ο Bob Backlund μόλις καταφέρνει να σηκώσει τα Persian clubs, δευτερόλεπτα πριν του επιτεθεί ο Iron Sheikh.

Πηγή : WWE⁷⁹

⁷⁹ Ανακτήθηκε από : <https://www.youtube.com/watch?v=nhmED6EK1t0>, τελευταία επίσκεψη : 20/06/2025

Εικόνα 12: Ο Iron Sheik πρωταθλητής, μαζί με τον μάνατζερ του <<Ayatollah>> Freddie Blassie.

Πηγή : The Sportster⁸⁰

⁸⁰ Ανακτήθηκε από : <https://www.thesportster.com/wrestlers-managed-classy-freddie-blassie/>, τελευταία επίσκεψη : 23/01/2026

ΧΑΛΚ ΧΟΓΚΑΝ

I am a real American,

fight for the right of every man,

I am a real American,

fight for what's right,

fight for your life.

Το τραγούδι Real American (1985) του Rick Derringer συνοδεύει την είσοδο του Hulk Hogan στην αρένα. Την είσοδο συμπληρώνει ένα απείρου κάλλους βίνεο στην γιγαντοοθόνη του σταδίου το οποίο περιέχει : τον Χαλκ Χόγκαν να παίζει ηλεκτρική κιθάρα με τα χρώματα της Αμερικής μπροστά από μια αμερικάνικη σημαία, μπροστά από πυροτεχνήματα, μπροστά από τον Λευκό Οίκο, το Γκραν Κάνυον, το όρος Ράσμορ, την γέφυρα του Σαν Φρανσίσκο, ένα χωράφι με σιτάρι, την πινακίδα του Χόλιγουντ κ.α. Ακόμα περιέχει έναν εκτοξευόμενο πύραυλο, πεζοναύτες, τον Χάλκ να οδηγεί μια μηχανή δίπλα από έναν καουμπόη που ιππεύει, να σκίζει μια φωτογραφία του Μουαμάρ Γκαντάφι, να σκίζει τα ρούχα του και να επιδεικνύει τους μύες του και τον σταυρό στο στήθος του. Τα πλήθη να τον αποθεώνουν, τον Τζωρτζ Ουάσιγκτον, τον Λίνκολν, τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, έναν Ινδιάνο, στρατιώτες στην ζούγκλα του Βιετνάμ και στην Ίβο Τζίμα, την προσελήνωση του Άρμστρονγκ, τον Χαλκ Χόγκαν να δίνει κουτουλιά στην σημαία της ΕΣΣΔ και φυσικά τον Χαλκ να δέρνει τους αντιπάλους του⁸¹.

Δεν υπάρχει αμφιβολία. Ο Χαλκ Χόγκαν ενσαρκώνει κάθε τι αμερικανικό. Την ιστορία, την δημοκρατία, την πρόοδο σε κάθε τομέα (τεχνολογικό, στρατιωτικό, πολιτισμικό). Είναι ο Αληθινός Αμερικάνος, αυτός που χρειάζεται για να εξοντωθεί το Ιράν. Ο Χαλκ Χόγκαν μάχεται για την Αμερική. Όπως αναφέρει και το τραγούδι Real American, *αν πληγώσεις τον φίλο μου, πληγώνεις την τιμή μου, πρέπει να κάνω κάτι, δεν μπορώ να το αφήσω έτσι. Δεν λυγίζω μπροστά στο τι είναι σωστό και τι λάθος, δεν ανέχομαι τις*

⁸¹ Το παραπάνω οπτικοακουστικό θέαμα συνόδευε τον Hulkster από το 1985 έως το 1993 που έφυγε για πρώτη φορά από την εταιρεία για το WCW. Εκεί, άλλαξε τραγούδι αλλά διατήρησε face gimmick, μέχρι το διάσημο heel turn του το 1996. Με την επιστροφή του στο WWE επαναφέρθηκε το Real American και μέχρι σήμερα θεωρείται το εμβληματικό του theme song.

φασαρίες για πολύ. Γιατί έχω κάτι μέσα μου, το θάρρος με κρατάει ελεύθερο. Οι αναλογίες σε αυτήν την περίπτωση είναι προφανείς.

Ύψους 2 μέτρων και βάρους 137 κιλών, εκπροσωπώντας την Venice Beach της Καλιφόρνια, ενώ στην πραγματικότητα ήταν γεννημένος στην Αυγούστα της Τζόρτζια και μεγαλωμένος στην Φλόριντα, ο Χαλκ Χόγκαν ήταν ο πραγματικός σούπερ σταρ της εποχής. Μυώδης, επιβλητικός, με χαρακτηριστικό ξανθοκίτρινο μαλλί και μουστάκι και συχνά μαντίλι στο κεφάλι, ο Χόγκαν έγινε το pop culture icon της δεκαετίας. Η αφετηρία του σαν παλαιστής ήταν στο WWF ως heel, και αυτός υπό την καθοδήγηση του <<Classy>> Freddie Blassie (πριν αυτός βαπτιστεί Αγιατολάχ). Πρώην bodybuilder που (υποτίθεται) ανακαλύφθηκε από κάποιον μάνατζερ, την ώρα που έπαιζε beach volley στην Venice Beach, ο Χαλκ έγινε άμεσα ανάρπαστος⁸² και εξήρετο για την μεγαλοπρεπή του ρώμη, μπροστά στην οποία οι γυναίκες τσιρίζουν από χαρά⁸³. Ξεκίνησε την καριέρα του το 1977 στην αρχή με διαφορετικά gimmicks όπως ο μασκοφόρος Super Destroyer, Sterling Golden και Terry Boulder. Ως Terry Boulder εμφανίστηκε σε ένα πρόγραμμα στην τηλεόραση μαζί με τον ηθοποιό Lou Ferrigno, ο οποίος υποδύοταν τον υπερήρωα The Incredible Hulk στην ομώνυμη σειρά (1977-1982). Το γεγονός ότι ο Τέρι ήταν μεγαλύτερος από τον τηλεοπτικό Hulk εντυπωσίασε τους συναδέλφους του παλαιστής, οι οποίοι του κόλλησαν το <<The Hulk>>, αρχικά σαν παρατσούκλι. Αργότερα, ο ιδιοκτήτης του WWF, Vince McMahon Sr. θέλοντας να τον κάνει αρεστό στο ιρλανδικής καταγωγής κοινό του έδωσε το ιρλανδικό όνομα Hogan. Κάπως έτσι, σύμφωνα με τον ίδιο γεννήθηκε ο χαρακτήρας που έμελλε να γίνει ο σπουδαιότερος και πιο αναγνωρίσιμος επαγγελματίας παλαιστής όλων των εποχών⁸⁴. Το 1981 παραιτήθηκε, ώστε να συμμετάσχει στα γυρίσματα της ταινίας Rocky III (1982), η οποία εκτόξευσε την δημοφιλία του και στην συνέχεια προσελήφθη από το AWA (American Wrestling Association), όπου παρέμεινε για τα επόμενα δυο χρόνια, διαμορφώνοντας τον χαρακτήρα του. Όταν ο Vince McMahon εξαγόρασε την εταιρεία από τον πατέρα του,

⁸² Καταλαμβάνει την 2^η και 3^η θέση στην κατηγορία Καλύτερος Παλαιστής, στα τεύχη Μαρτίου και Απριλίου στο Inside Wrestling Magazine.

⁸³ Inside Wrestling Magazine, Μάρτιος 1980, G.C. London Publishing Corp., σ.24-26

⁸⁴ D. Schawbel, Hulk Hogan on Personal Branding, Family Life and Reality TV, 22 Αυγούστου 2011, ανακτήθηκε από : https://www.forbes.com/sites/danschawbel/2011/08/22/hulk-hogan-on-personal-branding-family-life-and-reality-tv/?utm_source=chatgpt.com. τελευταία επίσκεψη : 03/03/2026

τον κάλεσε, λέγοντας του ότι σκοπεύει να την επεκτείνει διεθνώς και να κάνει τον Χαλκ Χόγκαν τον απόλυτο σταρ της.

Τον Μάιο του 1983, αναφέρεται πρώτη φορά στα έντυπα η λέξη *Hulkamania*, η τρέλα για τον Χαλκ Χόγκαν, σε ένα τετρασέλιδο άρθρο. Ο αρθρογράφος Bryan Ruiz εκπλήσσεται που ο Χαλκ είναι *ένας θνητός σαν εμάς*. Αναφέρει πως παρότι ξεκίνησε την καριέρα του ως κακός, πλέον *αναγνώρισε τα λάθη του και είναι στη σωστή πλευρά* και τονίζει διαρκώς την δημοτικότητα του ανάμεσα σε οπαδούς αλλά και σε διάσημους, όπως ο Σ. Σταλόνε και ο Τζ. Κάρσον. Αποθεώνεται γενικότερα για τις καλλιτεχνικές ανησυχίες που είχε ως νέος, για την γοητεία του, που θα μπορούσε να *βγάλει ένα οπόσουμ από ένα δέντρο*. Ένας άνδρας που αγαπάει την ζωή, όμως είναι σκληρός μέσα στο ρινγκ, ευκίνητος παρά το μέγεθος του και σκληρά προπονούμενος στο γυμναστήριο. Το άρθρο κλείνει αναφέροντας την *αγάπη του Χόγκαν προς τις γυναίκες*⁸⁵. Παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον στην προκειμένη η σχεδόν όμο-ερωτική αποθέωση της σεξουαλικότητας του παλαιστή, μέσα από τα σχόλια για το σώμα του και για την ικανότητά του να εναλλάσσει ερωτικές συντρόφους. Η απήχηση του στο γυναικείο φύλο τονίζεται διαρκώς σε μια παρωδική μορφή αρρενωπότητας. Ο Χόγκαν πανηγυρίζει τις νίκες του, προσκαλώντας κοπέλες στο πολυτελές δωμάτιο του και βάζοντας τις να δουν το Rocky III, *μιας και για αυτές είναι ένα δώρο κι αυτός θα μπορούσε να βλέπει τον εαυτό του όλη μέρα*⁸⁶. Ενδιαφέρον απέναντι στην ηθική προσέγγιση παρουσιάζει η επισήμανση πως *πολλές γυναίκες δεν θεωρούσαν τον Χόγκαν ελκυστικό όταν δεν τηρούσε τους κανόνες, όμως τώρα τον θεωρούν σέξι ως επιστημονικό (scientific) παλαιστή*⁸⁷.

Ο Χαλκ Χόγκαν όταν μπαίνει στο ρινγκ, *στέκεται περήφανα υπερασπιζόμενος έναν σκοπό, υπερασπίζεται τα όσα πρεσβεύει η Αμερική, όταν μπαίνει στο ρινγκ κουβαλάει μαζί το όνειρο ενός έθνους*⁸⁸. Έχει ξεκινήσει την πορεία του ως υπερασπιστής της αρετής και της δικαιοσύνης, έτοιμος να λάβει μέρος σε *κάθε πόλεμο όταν ένας παλαιστής αδικείται, όταν κάποιος δεν τηρεί τους κανόνες, όταν ένα παιδί στέκεται άτυχο*.

⁸⁵ Official Wrestling, Μάιος 1983, Fax Publishing Inc, σ.16

⁸⁶ Sports Review Wrestling, Ιούλιος 1983, G.C. London Publishing Corp., σ.14

⁸⁷ Wrestling Superstars, Winter 1984, G.C. London Publishing Corp., σ.23

⁸⁸ The Wrestler, Φεβρουάριος 1984, G.C. London Publishing Corp., σ.36

Τον Ιανουάριο του 1984 λίγες εβδομάδες αφού ο Iron Sheik είχε στεφθεί πρωταθλητής, ο Χαλκ Χόγκαν έκανε την είσοδο του στο MSG. Η Hulkamania, η τρέλα για τον Χόγκαν που σημάδεψε την δεκαετία του '80 στο pro wrestling ήταν στα πρόθυρα του να ξεσπάσει. Το Real American δεν είχε ακόμα υιοθετηθεί σαν το τραγούδι του Αμερικάνου σταρ και ο κατά κόσμο Τέρι Μπολέα, έκανε την είσοδο του με το Eye of the Tiger, ένα κίτρινο μαγικό και μια κόκκινη αμάνικη μπλούζα που με λεύκα γράμματα έγραφε στη μέση το προφανές, <<AMERICAN MADE>>. Ο Χόγκαν έκανε τον σταυρό του και εν μέσω αποθέωσης εισήλθε στο ρινγκ, έσκισε την μπλούζα του κατά τον χαρακτηριστικό του τρόπο και την πέταξε στο κοινό. Όταν ο Iron Sheik τον καθήλωσε στην λαβή Camel Clutch, ο Χόγκαν στάθηκε στα δυο του πόδια και τον τίναξε και λίγα λεπτά αργότερα έγινε ο WWF Heavyweight Champion. Το ζητούμενο του pro wrestling, η δικαιοσύνη, αποδόθηκε και η νέα πραγματικότητα, αυτή της Hulkamania ξεκινούσε.

Με τον χαρακτηριστικό χρωματικό συνδυασμό του κίτρινου/κόκκινου, την υπερβολική θεατρικότητα του, τις ατάκες, τον πατριωτισμό του, καλούσε τους οπαδούς του, τους hulkamaniacs, να προσεύχονται, να πιστεύουν στον εαυτό τους και να τρώνε τις βιταμίνες τους (παρότι ο ίδιος εμφανώς χρησιμοποιούσε στεροειδή). Η κυριαρχία του έμελλε να κρατήσει πάνω από 4 χρόνια. Στην Wrestlemania 3 κέρδισε τον υποτίθεται αήτητο Andre The Giant (ο οποίος έβλεπε τον κόσμο από τα 224 εκατοστά και τον επιβάρυνε με 236 κιλά!), σηκώνοντας τον και πετώντας τον στο έδαφος, διογκώνοντας ακόμα περισσότερο τον μύθο του. Έξι φορές πρωταθλητής του WWF, άλλες 6 φορές πρωταθλητής του WCW (το οποίο αναδείχθηκε σε βασικό ανταγωνιστή του πρώτου), με πολλούς ακόμα τίτλους και διακρίσεις που θα χρειάζονταν παράγραφοι για να απαριθμήσουμε, ο Τέρι Μπολέα έγινε αδιαμφισβήτητα ο πιο αναγνωρίσιμος pro wrestler στον πλανήτη.

Εικόνα 13 : Hulk Hogan

Πηγή : WWE⁸⁹

⁸⁹ Ανακτήθηκε από : <https://www.wwe.com/superstars/hulkhogan>, τελευταία επίσκεψη : 23/01/2026

ΑΝΑΛΥΣΗ

ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ

Το γκροτέσκο είναι ένα στυλ ή είδος που χαρακτηρίζεται από την υπερβολή, την παραμόρφωση, και την ανάμειξη του παράδοξου, του κωμικού και του τρομακτικού. Αναφέραμε και προηγουμένως πως το wrestling είναι η τέχνη της υπερβολής⁹⁰. Τα σώματα των παλαιστών συνιστούν μια υπερβολή ή και μια παραμόρφωση, είτε τα εξετάσουμε από την πλευρά της υπερβολικής εκγύμνασης τους, του έντονου τεχνητού μαυρίσματος ή του γυαλιστερού λαδιού που τα συνοδεύει. Σε πολλές περιπτώσεις τα φυσικά σωματικά προσόντα των παλαιστών, όπως τα αφύσικα τους μεγέθη, συνιστούν από μόνα τους μια παραδοξότητα, ενώ είναι πάμπολλα τα παραδείγματα χαρακτήρων που σκοπό έχουν να προκαλέσουν την κωμωδία (όπως ο κλόουν Doink) ή τον τρόμο (όπως ο νεκροθάφτης Undertaker, ο βρικόλακας Gangrel και πολλοί ακόμα). Οι υπερβολικοί καρτούνιστικοί χαρακτήρες και οι σουρεαλιστικές τους ιστορίες, η απεικόνιση της βίας ή και του αίματος σε συνδυασμό με την αυστηρή και κρίσιμη για το θέαμα ρεαλιστική τους απεικόνιση, μας επιτρέπουν να το χαρακτηρίσουμε ως γκροτέσκο ρεαλισμό.

Βασική ιδιομορφία του γκροτέσκου ρεαλισμού είναι ο υποβιβασμός, δηλαδή η μετατόπιση όλων των υψηλών, πνευματικών, ιδανικών, αφηρημένων στο υλικό-σωματικό επίπεδο⁹¹. Όπως στον Ραμπελαί το γκροτέσκο επιδιώκει να συλλάβει με τις εικόνες του το ίδιο του το γίγνεσθαι⁹², έτσι και για τον Barthes το σώμα του παλαιστή είναι το πρώτο στοιχείο σε έναν αγώνα, ο σπόρος που θα χαρακτηρίσει όλη την μάχη⁹³. Τον Iron Sheikh δεν θα μπορούσαμε να τον χαρακτηρίσουμε όμορφο, τουλάχιστον με τα πρότυπα της σύγχρονης δυτικής ομορφιάς. Αν και τα 186 εκατοστά που απάρτιζαν το ύψος του δεν είναι λίγα, είναι και πάλι λιγότερα από τον μέσο παλαιστή και σε συνδυασμό με τα σχεδόν 120 κιλά που ζύγιζε, τον έκαναν να φαίνεται σχεδόν στρογγυλός, ειδικά απέναντι στον δίμετρο bodybuilder Χαλκ Χόγκαν. Το σώμα του δεν είναι άρτιο ή καλλίγραμμο, αλλά μονοκόμματο, ογκώδες και στιβαρό και στα περιοδικά τονίζεται διαρκώς η ωμότητα της δύναμης του. Με τεράστιους ώμους και σχεδόν απόντα λαιμό, φαλακρός και με

⁹⁰ R.Barthes, *ο.π.*

⁹¹ Μ.Μπαχτίν, *ο.π.*, σ.25

⁹² Μ.Μπαχτίν, *ο.π.* σ.63

⁹³ R.Barthes, *ο.π.*, σ.25

επιβλητικό μουστάκι ο Sheik αποκρυσταλλώνει μια εικόνα, ικανή να εμπνεύσει τον φόβο και την απέχθεια. Στον αντίποδα ο Χόγκαν έχοντας εγγενές τεράστο ανάστημα και καλλίγραμμους μύες αλλά και φανταχτερή ξανθοκίτρινη χαιτή παρουσιάζει διαφορετικά χαρακτηριστικά. Η εικόνα του συνιστά πρότυπο αρρενωπότητας και σκληρής σωματικής δουλειάς, για αυτό και τονίζεται διαρκώς στα έντυπα η επιτυχία του στο γυναικείο φύλο.

Τα κουστούμια και τα props, τα αντικείμενα που φέρουν οι παλαιστές αποτελούν κι αυτά προέκταση της εικόνας τους. Ο Σεΐχης εμφανίζεται με παραδοσιακή ανατολίτικη φορεσιά και μουσική αλλά και χαρακτηριστικές του μπότες με τις καμπυλωτές ανορθωμένες μύτες, τις οποίες γεμίζει με σίδηρο, ώστε να χτυπά τους αντιπάλους του. Συνοδεύεται από τον <<Ayatollah>> Freddie Blassie ο οποίος φοράει μια keffiyah συνδυασμένη με φανταχτερά μωβ ρούχα. Ο Blassie ενσαρκώνει μια εικόνα απολύτως διεστραμμένη και άξια αποστροφής. Όχι απλά, αποτελεί προδότη του έθνους και υποστηρίζει τον Ιρανό για χάρη του χρήματος, αλλά διαστρεβλώνει και δεν σέβεται ούτε την ιρανική κουλτούρα με το εκκεντρικό του ντύσιμο. Από την άλλη, ο Αληθινός Αμερικάνος με τον χαρακτηριστικό του κιτρινοκόκκινο συνδυασμό, υποδηλώνει την καταγωγή του με το AMERICAN MADE που αναγράφεται στην μπλούζα του, την οποία σκίζει και αναδεικνύει τον σταυρό στο στήθος του, όσο στα ηχεία της αρένας παίζει το Eye of the Tiger (1982).

Συγκρούονται δυο ολότελα διαφορετικές εικόνες. Σε ένα μακρινό πλάνο θα βλέπαμε δυο μορφές αντικρουόμενες, μια σκοτεινή και μια απαστράπτουσα. Αυτές οι εικόνες σε ένα δεύτερο επίπεδο αναπαριστούν τις δυο χώρες. Η μια ξένη, αναχρονιστική και ακατανόητη, ενώ η άλλη σύγχρονη, μοντέρνα και οικεία.

Αν περάσουμε στο επίπεδο εξέτασης της ηθικής των κινήτρων, τα οποία όπως αναφέραμε είναι ο κορμός του pro wrestling, βλέπουμε άλλον έναν τρόπο με τον οποίον το αφήγημα και το δίπολο καλού/κακού επιβάλλεται στον θεατή. Ο Σεΐχης, ύπουλος και μοχθηρός δεν διστάζει να χτυπάει πίσωπλάτα και να χρησιμοποιεί αντικείμενα. Το κίνητρο του είναι ο αντί-αμερικανισμός. Βρίσκεται στο WWF για να αποδείξει την ανωτερότητα της χώρας του και να ξεφτίσει τους Αμερικάνους. Από την άλλη ο Χαλκ

Χόγκαν αποτελεί το παράδειγμα προς μίμηση, παλεύει για τις ίσες ευκαιρίες, για να κάνει την χώρα του ένα καλύτερο μέρος, για το ίδιο το αμερικανικό όνειρο⁹⁴.

Επιπλέον ο Χόγκαν ενσαρκώνοντας την τρέλα για την γυμναστική και την άθληση που κατέκλυσε τις Ηνωμένες Πολιτείες την δεκαετία του '80 και '90 φέρει ταυτόχρονα και σημεία της εθνικής του ιδέας. Ένθερμος υποστηρικτής της γυμναστικής σαν ημερήσια ασχολία των Αμερικανών υπήρξε και ο ίδιος ο Πρόεδρος Ρήγκαν⁹⁵. Το bodybuilding, η υπερβολική μυϊκή ανάπτυξη, αναπαριστούν την στοχοπροσήλωση του ασκούμενου, την πειθαρχία, την αποφασιστικότητα, την επιθυμία για σκληρή δουλειά, αρετές ταυτισμένες με την εθνική ιδεολογία των ΗΠΑ. Αλλά και η θρησκευτική πίστη του Χόγκαν την οποίαν φροντίζει να υπερτονίζει επιδεικνύοντας τον σταυρό στο στήθος του ή επαναλαμβάνοντας ατάκες του τύπου <<Say your prayers>> απευθυνόμενος στους μικρούς οπαδούς του, ταυτίζονται με το θρησκευτικό κίνημα του μυϊκού χριστιανισμού που απασχόλησε την Αγγλία στα μέσα του 19^{ου} αιώνα⁹⁶. Υγιές σώμα και πνεύμα και σκληρή δουλειά, συνθέτουν τον ιδανικό αμερικανό πολίτη

Ο Χαλκ Χόγκαν, είναι το ίδιο το αμερικάνικο όνειρο και το αμερικανικό όνειρο είναι η πολιτισμική αξία που συνθέτει την ίδια την αμερικανική ταυτότητα⁹⁷, μιας και οι πολίτες των ΗΠΑ προέρχονται από μεικτές φυλετικές αφετηρίες. Γόνος εργατικής τάξης, με μεικτό εθνικό υπόβαθρο, με σκληρή δουλειά και πιστεύοντας στο όνειρο του, έχτισε το σώμα του και πλέον έγινε ένας πραγματικός σούπερ σταρ με σχεδόν υπερηρωικές ικανότητες. Αλιεύτηκε από κάποιον μάνατζερ, όσο έπαιζε ελεύθερος beach volley σε μια όμορφη παραλία της Καλιφόρνια, αντί να κουβαλάει όπλα σε κάποια έρημο, όπως ο τριτοκοσμικός ομόλογος του. Σε μια εποχή που το αμερικανικό κύρος ήταν βαθιά πληγωμένο από πολιτικές και διπλωματικές αποτυχίες (σε Βιετνάμ, Ιράν, Σκάνδαλο Contras) ο Χόγκαν είναι ο ήρωας που χρειάζεται η αμερικανική ψυχολογία για να ανακάμψει. Η Hulkmania συμπίπτει χρονικά με τα μέσα της θητείας Ρίγκαν και τα κοινά που μοιράζεται με τον Πρόεδρο Ρίγκαν δεν είναι λίγα. Προερχόμενοι και οι δυο από

⁹⁴ The Wrestler, Φεβρουάριος 1984, London Publishing Corp., σ.36-37

⁹⁵ C. Hefferman, <<Representations of Hulk Hogan in the 1980s: Christianity, Masculinity, Xenophobia>>, *Arts*, 12 (2023) σ.6

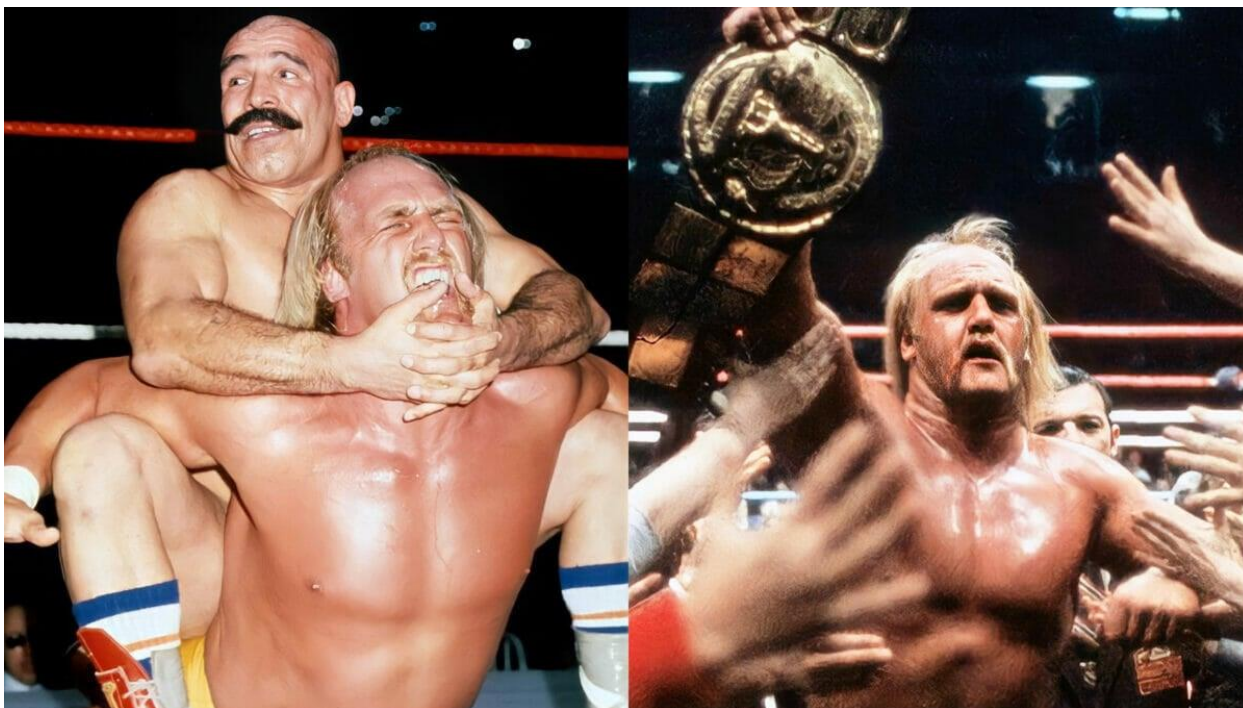
⁹⁶ C. Hefferman, ο.π., σ. 8

⁹⁷ Π. Λέκκας, *Η Εθνικιστική Ιδεολογία*, Αθήνα, 2011, σ. 125

φτωχές οικογένειες, με θητεία στο Χόλιγουντ, λάτρεις της γυμναστικής, χαρισματικοί και θεατρικότατοι, γεμάτοι αυτοπεποίθηση εμπνέουν σιγουριά στο ακροατήριο τους πως αφενός <<το καλό>> θα κερδίσει και η Αμερική θα επιστρέψει στην κορυφή, αφετέρου πως ο καθένας μπορεί να πραγματώσει το αμερικανικό όνειρο, είτε αυτό είναι να γίνει Πρόεδρος, είτε πρωταθλητής του WWF, με μόνη προϋπόθεση το να δουλέψει σκληρά. Αντλώντας ερεθίσματα από την πολιτισμική πρωτοκαθεδρία των ΗΠΑ, με μακριά μαλλιά, έντονα χρώματα, ροκ μουσική, γεμάτος ενέργεια, γεμάτος πατριωτισμό και πίστη στον Θεό, αλλά και σεξουαλικά απελευθερωμένος, πολίτης της προοδευτικής Δύσης, αντί της οπισθοδρομικής Ανατολής, ο Χαλκ Χόγκαν ενσάρκωσε την δεκαετία του '80 όσο κανείς και απέδειξε την υπεροχή των ΗΠΑ, τουλάχιστον μέσα στο ρινγκ.

Εικόνα 14: (Αριστερά) Iron Sheik εναντίον Hulk Hogam

Εικόνα 15 : (Δεξιά) Ο Χαλκ Χόγκαν με τη ζώνη του πρωταθλητή

Πηγή : ProWrestling Stories⁹⁸

⁹⁸ Ανακτήθηκε από : <https://prowrestlingstories.com/pro-wrestling-stories/hulk-hogan-iron-sheik/>,
τελευταία επίσκεψη : 23/01/2026

ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΗ

Η φυλή και το έθνος αποτελούν παραδοσιακές φόρμες με τις οποίες κατασκευάζονται οι ιστορίες του ρινγκ από τα πρώτα χρόνια ανάπτυξης του θεάματος. Ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα, στα πρώτα βήματα της βιομηχανίας, οι διαμάχες μεταξύ λευκών και αφροαμερικάνων αποτέλεσαν χαρακτηριστικό δίπολο, με τους καρτουνίστικους χαρακτήρες να πατάνε πάνω στα στερεότυπα, τους φόβους και τα άγχη των κοινωνιών του αμερικανικού νότου⁹⁹. Ωστόσο, μιας και το professional wrestling ήταν ένα θέαμα που απευθυνόταν και σε αφροαμερικανικό κοινό, οι μαύροι δεν ταυτίζονται απαραίτητα με heels. Παρατηρείται όμως, τουλάχιστον στη δεκαετία του '80 οι μαύροι face να είναι περισσότερο κωμικοί και καρτουνίστικοι, για παράδειγμα να χορεύουν στο ρινγκ ή να εμφανίζονται με αλυσίδες στον λαιμό, όπως ο Junkyard Dog. Στον αντίποδα οι heels βασίζονται στην αγριότητα, την βαναυσότητα και τον φόβο που επικρατούσε στην αμερικανική κοινωνία για τον υπο-ανάπτυκτο, σχεδόν βάρβαρο τρίτο κόσμο, με παραδείγματα όπως τον Καμάλα από την Ουγκάντα, ο οποίος υπονοείται ότι καταβρόχθιζε ζωντανά κοτόπουλα (και ίσως να ήθελε να καταβροχθίζει και ανθρώπους)¹⁰⁰, ή ο σαδιστής από το Σουδάν Αμπντουλάχ ο Χασάπης.

Σημαίες εθνών έχουν αποτελέσει εργαλεία για τους παλαιστής, έχουν σκιστεί και καταπατηθεί για να προκαλέσουν την ένταση (heat) σε πάμπολλες περιπτώσεις. Ο ίδιος ο Χαλκ Χόγκαν έχει εμπλακεί το 1985 σε έναν αγώνα flag vs flag, στον οποίον νικητής θα αναδεικνυόταν αυτός που θα κατάφερνε να αρπάξει την σημαία του αντιπάλου από την απέναντι γωνία. Αντίπαλος του Χαλκ, ο αντι-Αμερικανός Σοβιετικός Νικολάι Βολκόφ. Ο Χόγκαν κατάφερε να αρπάξει την σημαία της ΕΣΣΔ την οποία στη συνέχεια κουτούλησε, χρησιμοποίησε για να γυαλίσει τα παπούτσια του, πέταξε στο έδαφος και έφτυσε, προς ικανοποίηση του κοινού¹⁰¹. Το αντι-σοβιετικό αίσθημα συνιστά απαραίτητο στοιχείο της εθνικής ιδεολογίας, αφού το έθνος χρειάζεται οπωσδήποτε και αρνητικά σημεία αναφοράς¹⁰².

⁹⁹ Chow κ.α, *ο.π.*, σ.165

¹⁰⁰ B. Maguire & J. Wozniak, *ο.π.*, σ.256

¹⁰¹ C. Hefferman, *ο.π.*, σ. 10

¹⁰² Π. Λέκκας, *ο.π.*, σ. 135

Αυτού του είδους ο ρατσισμός δεν μπορεί παρά να βασίζεται σε κάποιες προεκτάσεις της ψυχοσύνθεσης του θεατή. Είτε είναι μια προέκταση της καπιταλιστικής κοινωνίας, είτε βασίζεται στην τάση του ανθρώπου για κατηγοριοποίηση και στερεότυπα, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τον αρχετυπικό μηχανισμό του <<ο δικός μας/ο ξένος>>.

Στην προκειμένη, ο ξένος ναι μεν ταυτίζεται με την βαρβαρότητα και την τριτοκοσμικότητα, αλλά αποτελεί έναν υπαρκτό κίνδυνο, για το πολιτικό στερέωμα και για το wrestling. Ο Ιρανός είναι ένας πραγματικός εχθρός για τους Αμερικάνους. Όπως το Ιράν απείλησε αποτελεσματικά τις ΗΠΑ και το παγκόσμιο status quo, αποσχιζόμενο από το δυτικό στρατόπεδο και πολεμώντας <<βρώμικα>> και έξω από τα παραδοσιακά διπλωματικά μέσα, έτσι και ο Iron Sheik απείλησε το status quo του professional wrestling, διαταράσσοντας την νόρμα, την φυσιολογικότητα του λευκού babyface Αμερικάνου πρωταθλητή Bob Backlund, ο οποίος κρατούσε την ζώνη για 4 ολόκληρα χρόνια, πως αλλιώς, παρά με παράνομα μέσα. Η ιδέα του ένα μικρό κι ασήμαντο έθνος κουρελήδων, όπως το αναφέρει ο Pollack, να πλήξει την υπερδύναμη των ΗΠΑ συνιστά από μόνο του μια προσβολή άξια τιμωρίας.

Σε μια πολεμική κατάσταση, παρατηρούμε από κάθε πλευρά την δαιμονοποίηση του αντιπάλου και την αποθέωση της ίδιας. Η προπαγάνδα κατατάσσει απλοϊκά τις αντιμαχόμενες πλευρές σε ολοκληρωτικά καλούς και κακούς. Κάθε πτυχή του αντιπάλου είναι μοχθηρή και δειλή, όπως ένας σωστός heel. Για τον δέκτη της πολεμικής προπαγάνδας και τον θεατή του wrestling δεν χρειάζεται περαιτέρω εξήγηση. Η απλοϊκή περιγραφή, δεν αποτελεί εμπόδιο για την κατανόηση του τι είναι ηθικό και τι ανήθικο και ίσως αν η περιγραφή γινόταν συνθετότερη, να αποτύγχανε.

Αν λάβουμε υπόψιν μας την θεωρία των Chesebro και Hamsher, η Ρύπανση ήρθε με την παραβίαση της νόρμας και την ήττα του Αμερικάνου πρωταθλητή Bucklund, η Ευθύνη αναλογεί στον μοχθηρό και ύπουλο Ιρανό Σεΐχη, η Κάθαρση θα επέλθει με την επικράτηση του Χαλκ Χόγκαν και η Λύτρωση θα επιφέρει την νέα πραγματικότητα, αυτήν της Hulkamania. Αντίστοιχα στην πολιτική σκακιέρα, η Ρύπανση ήρθε πέντε χρόνια πριν με την αμφισβήτηση της παντοδυναμίας των ΗΠΑ, την Ευθύνη την είχε ένας άλλος <<παράφρων>> Ιρανός, ο Χομεϊνι, η Κάθαρση/η διόρθωση του λάθους θα έρθει με την συντριβή του Ιράν, όταν οι ΗΠΑ θα σχεδιάσουν την επιχείρηση Eagle Claw ή θα

στηρίζουν το Ιράκ στον Πρώτο Πόλεμο του Κόλπου και η Λύτρωση/η νέα πραγματικότητα, θα είναι ένας κόσμος χωρίς το κράτος τρομοκράτη – Ιράν, ένας κόσμος σε σύμπνοια με το status quo.

Εικόνα 16 : Ο Χαλκ Χόγκαν ετοιμάζεται να δώσει κουτουλιά στην σημαία της ΕΣΣΔ.

Πηγή : WWE¹⁰³

¹⁰³ Ανακτήθηκε από : <https://www.youtube.com/watch?v=C0uNdU46t9s>, τελευταία επίσκεψη : 20/06/2025

Εικόνα 17 : Ο Χάλκ Χόγκαν με την αμερικανική σημαία και την χαρακτηριστική του πόζα, αφού έχει κερδίσει το << WWE Championship Flag Match >>, Saturday Main Event, 5 Οκτωβρίου 1985

Πηγή : WWE¹⁰⁴

¹⁰⁴ Ανακτήθηκε από : <https://www.wwe.com/videos/hulk-hogan-vs-nikolai-volkoff-wwe-championship-flag-match-saturday-night-s-main-event-october-5-1985>, τελευταία επίσκεψη : 23/01/2026

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο Σεΐχης δεν διεκδίκησε ξανά τον τίτλο του πρωταθλητή, συνέχισε όμως την καριέρα του για πολλά χρόνια στο WWF, ενώνοντας τις δυνάμεις του με τον επίσης αντι-αμερικανό Νικολάι Βολκόφ, έναν στην πραγματικότητα Κροάτη εμιγκρέ, ο οποίος υποδύοταν τον Σοβιετικό. Μαζί κατέκτησαν τον τίτλο WWF Tag Team Champions. Εισερχόμενοι στο ρινγκ, ανέμιζαν τις σημαίες των κρατών τους και ο Βολκόφ ζητούσε από το κοινό ησυχία ώστε να τραγουδήσει τον σοβιετικό εθνικό ύμνο. Το κοινό όπως είναι αναμενόμενο (και θεμιτό για τους διοργανωτές) απαντούσε στο αίτημα του με αποδοκιμασίες και εκτοξεύοντας αντικείμενα, ενώ όταν ο ύμνος τελείωνε τον λόγο έπαιρνε ο Iron Sheik. Κρατώντας το μικρόφωνο φώναζε <<Russia Number One, Iran Number One, USA...>> και στη συνέχεια έφτυνε. Παρότι ο Σεΐχης δεν ξαναβρέθηκε αντιμέτωπος με τον Χαλκ Χόγκαν, ενεπλάκη σε μια μακρόχρονη και εξίσου εμβληματική διαμάχη με τον Sergeant Slaughter, έναν παλαιστή που υποδύοταν τον αυστηρό εκπαιδευτή πεζοναυτών. Το 2005, ο Σλότερ, κατά κόσμο Ρόμπερτ Ρέμους, ενέταξε τον άσπονδο φίλο του Iron Sheikh στο Hall of Fame, την τιμητική λίστα με τους σημαντικότερους παλαιστές όλων των εποχών.

Παραλληλίσουμε και συγκρίναμε την επαγγελματική πάλη με τον πρόγονο της, το μεσαιωνικό καρναβάλι και τον ημιπραγματικό κόσμο που στήνεται με την συνεργασία εκτελεστών και θεατών, όμως βιώνεται στα αλήθεια. Αυτό αποδεικνύεται από την παθιασμένη αντίδραση των θεατών και ακόμα περισσότερο από την εχθρική και επιθετική αντιμετώπιση όπου δέχονται οι heels, όπως αναφέραμε με συγκεκριμένα παραδείγματα. Στην συνθήκη όπου η σύμβαση φέρει την διατήρηση της ψευδαίσθησης, δεν μπορούμε παρά να συμπεράνουμε ότι οι θεατές βίωσαν τον αγώνα Χόγκαν εναντίον Σεΐχη, σαν μια τελετουργική εκδίκηση απέναντι στο Ιράν, το οποίο δεδομένα αντιμετώπιζαν με δυσάρεστα συναισθήματα κατά την περίοδο αυτή. Ο ίδιος ο Σεΐχης ταυτίζει τα χαρακτηριστικά του με αυτά της Ισλαμικής Δημοκρατίας, τόσο στα πλαίσια του αρχετυπικού διπόλου καλός/κακός που υπάρχει στην επαγγελματική πάλη και στην πολεμική προπαγάνδα, αλλά και μέσω ευθείων αναφορών στον Χομεϊνί ή χαρακτηρισμών, όπως το παρατσούκλι <<Madman from Iran>> που παραπέμπει στους <<Mad Mullahs>>, όπως έμειναν γνωστοί στους Αμερικάνους οι φανατικοί Ιρανοί κληρικοί. Τέλος, θεωρώ πως ο χαρακτήρας του Χαλκ Χόγκαν αποτελεί προϊόν και

ανάγκη της αμερικανικής ψυχολογίας να ανακάμψει μετά από τις πρωτοφανείς στρατιωτικές και διπλωματικές αποτυχίες των προηγούμενων χρόνων. Η άνοδος της Hulkamania συνέπεσε με τα μέσα της θητείας Ρίγκαν, η οποία συνδυάστηκε με μια επιστροφή στον συντηρητισμό, αποθέωση του καπιταλισμού και ισχυρή ανάγκη για επανάκαμψη της αμερικανικής υπερηφάνειας και κυριαρχίας. Η ίδια η εξωτερική πολιτική του Ρίγκαν έκανε ακριβώς αυτό, μια επίδειξη της αδιαμφισβήτητης κυριαρχίας των Ηνωμένων Πολιτειών¹⁰⁵. Μέσα από την μαγική του ικανότητα να παρασύρει τα πλήθη, ο Τέρι Μπολέα ενσάρκωσε έναν χαρακτήρα παντοδύναμο και άτρωτο σαν την πατρίδα του, ο οποίος πραγμάτωσε το αμερικάνικο όνειρο με τον παραδοσιακό αμερικάνικο τρόπο, μέσα από τη σκληρή δουλειά. Ο ίδιος δεν έκρυβε μια ιδεολογία βαθιά αμερικανική, εθνικιστική και χριστιανική. Ωστόσο πρότασε και τα αμερικανικά πολιτισμικά προτάγματα, την ηγεμονία και την πολιτισμική υπεροχή των ΗΠΑ, μέσα από τη ροκ μουσική, τα φανταχτερά ρούχα και αξεσουάρ, απέναντι σε αυτό που θεωρούνταν τριτοκοσμικό, σκοτεινό και εν πολλοίς αδιάφορο.

Διάφοροι λόγοι συνέτρεξαν στο να θεωρείται ο Vaziri μέχρι σήμερα ένας από τους εμβληματικότερους heels στην ιστορία. Αρχικά επρόκειτο για έναν παλαιστή με πραγματικές παλαιστικές ικανότητες και υπόβαθρο, αλλά και για έναν τέλει εκτελεστή των αρχετυπικών heel στοιχείων (όπως η δολιότητα και ο αντι-αμερικανισμός). Η δημοτικότητα του pro wrestling εκτοξεύτηκε εκείνα τα χρόνια με την ραγδαία επέκταση του WWF και της τηλεόρασης. Η ιστορική συγκυρία της Ιρανικής Επανάστασης συνέπεσε με τα παραπάνω και κυρίως με έναν performer ικανότατο, ταλαντούχο και αφοσιωμένο στον ρόλο του. Κάναμε εκτεταμένη ανάλυση για την δραματουργική φύση του professional wrestling και όπως ένας ηθοποιός πρέπει να μπαίνει <<στο πετσί του ρόλου>> έτσι οφείλει να κάνει και ο pro wrestler και ο Ali Vaziri ήταν ένας άνθρωπος τόσο αφοσιωμένος στον ρόλο του, που εν τέλει η γραμμή που χώριζε τον Vaziri με τον Iron Sheik έγινε αδιάκριτη. Στο τέλος της ζωής του γνώρισε μια νέου είδους δημοσιότητα μέσω του λογαριασμού του στο twitter, στον οποίον δημοσίευε υβριστικά

¹⁰⁵ Ε. Χόμπσμπουμ, *ο,π.*, σ.317

και καυστικά σχόλια, μένοντας πάντα πιστός στο gimmick του, βάζοντας τα φυσικά με την νέμεσή του, τον Χαλκ Χόγκαν¹⁰⁶.

Το 1987 και ενώ βρισκόταν σε τηλεοπτική διαμάχη με τον <<Hacksaw>> Jim Duggan, συνελήφθησαν μαζί με την κατηγορία οδήγησης υπό την επήρεια και κατοχής κάνναβης και κοκαΐνης, σε μια ομολογουμένως καταπάτηση του kayfabe. Επέστρεψε για τρίτη φορά στο WWF το 1991, ενώνοντας τις δυνάμεις του με τον πρώην εχθρό του Λοχία Σλότερ, ο οποίος μετά από heel turn είχε γίνει συμπαθών του Σαντάμ Χουσεϊν. Πολλά χρόνια αργότερα, στην Wrestlemania 17 το 2001, σε ένα Gimmick Battle Royale, με άλλους πρώην εμβληματικούς χαρακτήρες του WWF ο Iron Sheik παρότι εμφανώς δυσκολευόταν να σταθεί όρθιος, κέρδισε τον αγώνα. Αυτή ήταν η τελευταία του αγωνιστική εμφάνιση στο WWF, φεύγοντας με τον ίδιο τρόπο που εμφανίστηκε στην εταιρεία, με ένα Battle Royale. Τότε, σε μια θύμηση των παλιών καλών καιρών ο διαχρονικός εχθρός του, ο Λοχίας Σλότερ επέστρεψε στο ρίνγκ και τον ξυλοκόπησε, φεύγοντας θριαμβευτής. Για άλλη μια φορά αποδόθηκε η Λύτρωση, η δικαιοσύνη, το ζητούμενο του wrestling.

¹⁰⁶ B. Farrell, The Late-Great Iron Sheik's 10 Greatest Tweets, 7 Ιουνίου 2023, ανακτήθηκε από : <https://prowrestlingstories.com/pro-wrestling-stories/iron-sheik-twitter/>

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Γούεσταντ, Ο., *Ο Ψυχρός Πόλεμος: Μια Παγκόσμια Ιστορία*, Αθήνα, (Πατάκης), 2021.
- Δρουμπούκη, Α., *Ξημερώνει Πάλι στην Αμερική*, Αθήνα (Ο Μωβ Σκίουρος), 2021.
- Κέρσοου, Ι., *Η Ευρώπη σε Δίνη, 1950–2017*, Αθήνα, (Εκδόσεις Αλεξάνδρεια), 2020.
- Λέκκας, Π., *Η Εθνικιστική Ιδεολογία*, Αθήνα, (Παπαζήση), 2011.
- Λέκκας, Π., *Αφαίρεση και Εμπειρία: Μια Φορμαλιστική Θεώρηση του Ιδεολογικού Φαινομένου*, Αθήνα, (Τόπος), 2012.
- Μπαχτίν, Μ., *Ο Ραμπελαί και ο Κόσμος του: Για τη Λαϊκή Κουλτούρα της Αναγέννησης και του Μεσαίωνα*, Ηράκλειο, (Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης), 2019.
- Χόμπσμπάουμ, Ε., *Η Εποχή των Ακρων: Ο Σύντομος 20ός Αιώνας 1914–1991*, Αθήνα, (Θεμέλιο), 2010.
- Abrahamian, E., *Iran Between Two Revolutions*, New Jersey, (Princeton University Press), 1982.
- Albano, C. L. & Sugar, B. R., *The Complete Idiot's Guide to Pro Wrestling*, Indianapolis, (Alpha Books – Macmillan), 2000.
- Δ.Ε. Ball, M., *Ritual Drama in American Popular Culture: The Case of Professional Wrestling*, Lincoln, (The University of Nebraska), 1989.
- Beekman, S., *Ringside: A History of Professional Wrestling in America*, Westport, (Praeger Publishers), 2006.
- Beeman, W., *The Great Satan vs The Mad Mullahs: How the United States and Iran Demonizes Each Other*, Σικάγο, (University of Chicago Press), 2008.
- Chow, B., Laine, E. & Warden, C., *Performance and Professional Wrestling*, Νέα Υόρκη (Routledge – Taylor and Francis Group), 2017.
- Collins, R., *Transforming America: Politics and Culture During the Reagan Years*, Νέα Υόρκη, (Columbia University Press), 2007.
- Ellison, L., *The Fabulous Moolah: First Goddess of the Squared Circle*, Νέα Υόρκη, (HarperCollins Publishers Inc.), 2002.

- Hogan, H., *My Life Outside the Ring*, Νέα Υόρκη, (St. Martin's Press), 2009.
- Maguire, L., *The Cold War and Entertainment Television*, Newcastle upon Tyne, (Cambridge Scholars Publishing), 2016.
- Mazer, S., *Professional Wrestling: Sport and Spectacle*, Jackson, (University Press of Mississippi), 1998.
- Oliver, G. & Johnson, S., *The Pro Wrestling Hall of Fame: The Heels*, Τορόντο, (ECW Press), 2007.
- Patterson, J., *Grand Expectations: The United States, 1945–1974*, Οξφόρδη, (Oxford University Press), 1997.
- Pollack, K., *The Persian Puzzle: The Conflict Between Iran and America*, Νέα Υόρκη, (Random House Publishing Group), 2005.
- Rossinow, D., *Reagan Era: A History of the 1980s*, Νέα Υόρκη, (Columbia University Press), 2015.
- Shoemaker, D., *The Squared Circle: Life, Death, and Professional Wrestling*, Νέα Υόρκη, (Penguin Group), 2013.
- Sugar, B. R. & Napolitano, G., *The Pictorial History of Wrestling: The Good, The Bad and The Ugly*, Νέα Υόρκη, (Gallery Books), 1984.
- Thesz, L., *Hooker*, Gallatin, Tennessee, (Crowbar Press), 2011.
- Troy, G., *Morning in America: How Ronald Reagan Invented the 1980s*, New Jersey, (Princeton University Press), 2005.
- Sammond N. (επιμ.), *Steel Chair to the Head*, Durham & London, (Duke University Press), 2005.
- Stone, T., *Professional Wrestling: The Theatre of the Absurd*, χ.τ., 2021.
- The Cambridge History of the Cold War, Volume III: Endings*, Cambridge, (Cambridge University Press), 2010.

ΑΡΘΡΑ

Kerrick, G., «The Jargon of Professional Wrestling», *American Speech*, 55, 1980.

Jones, L., «All Caught Up in the Kayfabe: Understanding and Appreciating Pro-Wrestling», *Journal of the Philosophy of Sport*, 46, 2019.

Maguire, B. & Wozniak, J., «Racial and Ethnic Stereotypes in Professional Wrestling», *The Social Science Journal*, 24, 1987.

Migliore, S., «Professional Wrestling: Moral Commentary Through Ritual Metaphor», *Journal of Ritual Studies*, 7, 1993.

Rahmani, S., «Wrestling with the Revolution: The Iron Sheik and the American Cultural Response to the 1979 Iranian Revolution», *Iranian Studies*, 40, 2007.

Randall, M., «Professional Wrestling Magazines», *Serials Review*, 10, 1984.

Tate, A. C., «The Squared Circle Stage: Professional Wrestling and Historical Theatre Styles», *Journal of Arts & Humanities*, 12, 2023.

Vaughn, M., «Cultural Politics and Professional Pro Wrestling», *Studies in Popular Culture*, 21, 1999.

ΠΗΓΕΣ

Victory Sports Series Wrestler Annual, Ιούλιος 1984, G.C. Publishing Corp. , σ.22

Inside Wrestling Magazine, Ιούνιος 1980, G.C London Publishing Corp., σ.35

Wrestling Today, τ.13, 1980, σ.45

Inside Wrestling Magazine, Απρίλιος 1981, σ.24

Inside Wrestling Magazine, Μάιος 1980, σ.12, σ.64

Wrestling Revenue, Νοέμβριος 1982, Pro Wrestling Enterprises, σ.20

The Wrestler, Φεβρουάριος 1984, G.C London Publishing Corp. σ.24

The Wrestler, Απρίλιος 1984, G.C London Publishing Corp, σ.8

Pro Wrestling Illustrated, Μάιος 1984, Kappa Publishing Group , σ.12

Inside Wrestling Magazine, Μάρτιος 1980, G.C. London Publishing Corp. σ.24-26

Official Wrestling, Μάιος 1983, Fax Publishing Inc, σ.16-20

Sports Review Wrestling, Ιούλιος 1983, G.C. London Publishing Corp., σ.14

Wrestling Superstars, Winter 1984, G.C. London Publishing Corp., σ.23

The Wrestler, Φεβρουάριος 1984, G.C. London Publishing Corp., σ.36

The Wrestler, Φεβρουάριος 1984, London Publishing Corp., σ.36-37

Ντοκιμαντέρ : Biography : WWE Legends, Iron Sheik, 16 Απριλίου 2023, WWE Studios

ΔΙΚΤΥΟΓΡΑΦΙΑ

<https://prowrestlingstories.com/pro-wrestling-stories/bruno-sammartino-ivan-koloff/>

<https://historyofwrestling.com/timeline/frank-gotch-defeats-george-hackenschmidt-for-the-world-title/>

<https://prowrestlingstories.com/pro-wrestling-stories/gotch-hackenschmidt/>

<https://www.wwe.com/classics/remembering-the-night-bruno-sammartino-lost-the-wwe-title>

<https://wrestlenomics.com/tv-ratings/2024/historical-wwf-wwe-saturday-nights-main-event-tv-ratings/>

<https://thehistoryofwwe.com/wwe-results/>

<https://www.wwe.com/shows/wrestlemania/3/wrestlemania3-photos#fid-25052291>

<https://prowrestlingstories.com/pro-wrestling-stories/david-schultz-john-stossel-slap-controversy/>,

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%81%CF%87%CE%B5%CE%AF%CE%BF:ShahCarter.gif>

<https://www.kathimerini.gr/world/561871243/i-iraniki-epanastasi-kai-i-ptosi-toy-sachi/>

https://www.imdb.com/title/tt0082339/?ref_=mv_close

<https://bleacherreport.com/articles/1732808-after-addiction-and-tragedy-the-iron-sheik-gets-back-up-off-the-mat>

<https://www.youtube.com/watch?v=nhmED6EK1t0>,

<https://www.thesportster.com/wrestlers-managed-classy-freddie-bleasie>

<https://www.wwe.com/superstars/hulkhogan>,

<https://prowrestlingstories.com/pro-wrestling-stories/hulk-hogan-iron-sheik/>

<https://www.youtube.com/watch?v=C0uNdU46t9s>

<https://www.wwe.com/videos/hulk-hogan-vs-nikolai-volkoff-wwe-championship-flag-match-saturday-night-s-main-event-october-5-1985>

<https://prowrestlingstories.com/pro-wrestling-stories/iron-sheik-twitter/>

https://www.forbes.com/sites/danschawbel/2011/08/22/hulk-hogan-on-personal-branding-family-life-and-reality-tv/?utm_source=chatgpt.com

<https://www.latimes.com/archives/la-xpm-1989-12-13-ca-429-story.html>